

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XV nr. 706

vineri 3 mai 1963

8 pagini 25 bani

În laboratorul Stațiunii republicane a tinerilor naturaliști din Timișoara

Îndrumarea pedagogică a familiei

Școala și familia — două instituții a căror activitate pe tărîmul pregătirii copiilor nu poate fi înțeleasă decît într-o unitate indisolubilă, ținînd, fără ocolișuri în aceeași direcție. Învățătorul sau profesorul care merge sau încearcă să meargă în educarea și instruirea copiilor fără să folosească sprijinul familiei nu este un bun pedagog, căci ignorează un lucru esențial și anume acela că acțiunile întreprinse de școală dau cele mai bune rezultate numai dacă sînt susținute și de părinți, dacă sînt continuate în familie, acolo unde copilul își petrece cea mai mare parte din timp. După cum greșesc și acei părinți care cred că și-au făcut pe deplin datoria față de copil trimițîndu-l la școală, asigurîndu-i hrana și îmbrăcămîntea, sau care, dimpotrivă, procedează „cum îi taie capul” în munca educativă, fără să ceară părerea școlii, sfatul competent al pedagogilor.

Necesitatea unei colaborări strînse între școală și familie este înțeleasă de tot mai multe cadre didactice, de tot mai mulți părinți. Școli medii ca acelea din Dej, Roșiori de Vede, Bolintinul din Vale, Școala medie nr. 7 din București, școlile de 8 ani din comuna Murgeni raionul Birlad, din comuna Reteag, raionul Dej și multe altele și-au pus cu seriozitate problema colaborării cu părinții, au folosit cu pricepere căile variate care le stau la îndemînă pentru realizarea acestei colaborări, pentru îndrumarea părinților în problemele pedagogice, pentru mobilizarea lor în susținerea principalelor acțiuni organizate de școală.

Sînt cunoscute formele legăturii școlii cu familia — convorbirile cu părinții, vizitele la domiciliu, lectoratele, activitatea comitetelor de părinți ș.a. Toate sînt folosite în mod curent de cadrele didactice pentru mobilizarea familiei alături de școală la îndeplinirea sarcinilor legate de educarea și instruirea celor mici. Între acestea, de multă apreciere se bucură în rîndul părinților lectoratele. Prin mijlocirea lor familia ajunge la înțelegerea mai adîncă a problemelor pedagogice, află ce trebuie să întreprindă pentru a susține măsurile educative

luate de profesori, cum să procedeze în problemele în care ea este direct răspunzătoare — asigurarea unui regim just de muncă și de recreare a copiilor după orele de curs, controlul îndeplinirii obligațiilor școlare — cum poate cunoaște mai bine trăsăturile morale ale copilului, cum să procedeze chiar și în cele mai dificile cazuri. Ținînd seama de complexitatea problemelor ce se cer tratate cu prilejul lectoratelor, numeroase școli stabilesc cu multă atenție temele conferințelor cu conținut pedagogic care se prezintă în fața părinților. Planul tematic este alcătuit prin consultarea largă a profesorilor și diriginților, precum și a comitetului de părinți din școală.

Firește, multe din conferințele ce se țin în cadrul acestei forme de propagandă pedagogică sînt potrivite pentru toți părinții, indiferent de vîrsta pe care o au copiii lor. Există însă probleme specifice fiecărei etape din viața celor mici, probleme care se ridică pînă la sau de la o anumită vîrstă. Acest lucru a îndemnat unele școli să organizeze citeodată conferințe deosebite ca tematică pentru grupele de părinți ai căror copii sînt elevi în clasele I—IV, V—VII, VIII—XI. Asemenea teme ca: „Organizarea timpului de muncă, odihnă și recreare al școlărilor mici” (la clasele I—IV), „Preadolescența și problemele educației la această vîrstă” (clasele V—VIII), „Adolescența și problemele ei”, „Este cîștigat un sentiment care trebuie înăbușit la vîrsta adolescenței?” (clasele IX—XI) și altele, ținute în cadrul lectoratelor cu părinții la unele școli, au fost urmărite cu mare interes și au avut un efect deosebit pentru orientarea familiilor în problemele speciale pe care le ridică educarea copiilor lor.

Este bună metoda folosită de unele colective didactice de a recomanda părinților, cu ocazia lectoratelor, să consulte și alte materiale legate de problemele discutate, să urmărească emisiunile de la radio dedicate părinților. Preocuparea pe această linie merge în unele locuri și mai departe, în sensul asigurării bibliotecilor școlare cu cărți și broșuri pentru părinți, care sînt popu-

larizate și puse la dispoziția acestora pentru lectură.

Fără îndoială, îndrumarea pedagogică a părinților poate merge mai adînc, mai la obiect în convorbirile individuale pe care le are dirigintele cu părinții. O discuție apropiată, ca de la educator la educator, pornind de la situații concrete, cunoscute de cel cu care stăm de vorbă, va lăsa urme adînci, va fi reținută mai bine. De aceea, nici în vizita la domiciliu și nici în întîlnirea la școală cu tatăl sau cu mama elevului dirigintele nu trebuie să apară în chip de „inspector”, gata să constate nereguli, să dea verdicte și dispoziții.

Unele cadre didactice au obiceiul de a invita la școală sau de a vizita la domiciliu numai pe părinții elevilor slabi la carte sau cu abateri grave ori repetate de la disciplina școlară. De aici și îngrijorarea unora: „L-a chemat la școală pe tatăl lui Petrică. Cine știe ce trăznăie o mai fi făcut băiatul acesta”.

Învățătoarea Teodora Buda Niculescu de la Școala de 8 ani nr. 166 din București arăta într-o scrisoare trimisă redacției cît de important este să ne ocupăm nu numai de îndrumarea părinților ai căror copii „ne fac greutăți”, ci și a celor cu copii „fără probleme”, care nu ne

(Continuare în pag. 8-a)

Lucrările scrise trimestriale

Lucrările scrise trimestriale se bazează pe întreg procesul instructiv desfășurat în cursul trimestrului. Nu în zadar nota de la teză cîntărește, la media trimestrială, cît toate răs-punsurile orale și lucrările de control curent la un loc. De aceea, tezele trebuie pregătite cu multă atenție, sudînd bine lanțu cunoștințelor prin lecții de recapitulare, sistematizînd cu grijă materialul predat.

De o importanță deosebită în pregătirea tezei trimestriale este fixarea subiectelor. Profesorul are datoria să se gîndească asupra lor încă înainte a orelor de repetare în vederea tezei și să le trateze neapărat în aceste ore. Desigur însă că recapitularea nuse va opri exclusiv la subiectele alese pentru teză. Elevii nu trebuie nici să bănuiască măcar ce subiecte vor primi, deoarece în acest caz pregătirea lor ar fi unilaterală, neglijînd o parte a materiei parcurse. Personal, socotesc că elevii nu trebuie nici derutați prin oprirea noastră asupra unora dintre probleme, pentru ca apoi să le dăm cu totul alte probleme, poate secundare, din plăcerea de „a-i prinde”.

În repetarea materiei în vederea tezei am grijă să tratez întregul material parcurs, în aspectele sale esențiale. Vizez esențialul nu excluzînd părți din materie, ci insistînd asupra problemelor mai importante. Se pot recapitula cîteva teme mari, în care să fie cuprinsă aproape întreaga materie parcursă în trimestrul respectiv. Subiectul pentru teză nu va fi, desigur, o astfel de temă, deoarece ea nu poate fi epuizată în cca 45 de minute, ci vom restringe sfera la probleme care pot fi tratate în condiții multumitoare într-o oră de curs.

Experiența mi-a dovedit că, atît prin formularea lui cît și prin organizarea relativ nouă (de obicei restrînsă) a materiei, subiectul tezei poate constitui o mică surpriză pentru elevi, mai ales la clasele mari, deoarece le dă astfel posibilitatea de a concepe într-un mod original lucrarea.

Tot din experiență mi-am putut da seama că e mai indicat să ne oprim asupra unui subiect de sinteză decît a unuia de analiză, deoarece subiectul de sinteză permite elevului să demon-

streze cunoașterea materiei în ansamblu, ne arată cum selectează esențialul din neesențial, relevă puterea lui de a face asociații, bogăția lecturii — deci întreaga lui formație intelectuală. Subiectul de analiză îngustează mult aceste posibilități. Aceasta însă nu înseamnă că trebuie să excludem cu totul subiectul de analiză la lucrările scrise trimestriale.

Este mult discutată și chestiunea subiectului unic sau la alegere. Deși s-ar părea că subiectul la alegere ar conveni mai mult, totuși în multe cazuri rezultatele nu s-au dovedit a fi mai bune. Elevii se decid foarte greu, încep un subiect și scriu cu gîndul la avantajele celui-lalt, îl schimbă apoi, pierzînd timp prețios și sporindu-și neliniștea. În cazul subiectului unic, elevii privesc lucrarea cu mai multă seriozitate, învață materia în întregime și sînt mai concentrați dintru început. Subiectul la alegere e recomandabil doar atunci cînd avem convingerea că elevii vor alege între un subiect preferat și altul mai puțin dorit și nu între unul cunoscut și altul complet necunoscut.

În cazul claselor paralele socotesc util să dăm subiecte separate, de aceeași greutate, indiferent dacă o clasă e mai bună și alta mai slabă (căci subiectul se stabilește nu după nivelul clasei, ci după programă). Mai arar, pentru comparație, putem da la clase paralele același subiect.

Cînd clasa este numeroasă și opinia ei încă nu destul de sănătoasă, pentru a evita colaborarea nepermisă, se pot da două subiecte, la fel de cuprinzătoare și de dificile, pe rînduri de bănci.

Cînd fixez subiectul pentru lucrare țin seama și de un alt lucru pe care îl socotesc important: acela de a-l formula nu numai precis, ci și atrăgător, deoarece acest fapt are un rol stimulator. Subiecte ca „George Coșbuc, rapsod al obiceiurilor poporului român”, „M. Sadoveanu, poet și tîlcuitor al naturii” etc, au determinat o mai intensă participare afectivă a elevilor la redactarea lucrării, i-au făcut să scrie cu mai multă convingere, într-un stil mai bogat, mai cald.

Prof. VASILE LANGA
Turda

Roadele unei vizite în uzină

Zilele trecute, viitorii absolvenți ai Școlii de 8 ani din Bran, raionul Brașov, au vizitat uzinele „Steagul Roșu” din Brașov și Grupul școlar profesional de pe lângă aceste uzine. Vizita aceasta, făcută în preajma încheierii studiului în clasa a VII-a, a fost menită să-i sprijine pe elevi în alegerea viitoarei lor profesii.

În uzină elevii au urmărit tehnologia fabricării pieselor ce se execută în diferite secții. Ei au

stat de asemenea de vorbă cu muncitorii din uzină, care le-au povestit despre munca lor, despre rezultatele obținute în producție.

Trecînd la Grupul școlar, oaspeții au fost primiți cu multă căldură de conducerea școlii și de elevi și conduși în sălile de clasă, în dormitoare, la bibliotecă, la club și pe terenul sportiv. Colegii lor de la școala profesio-

nală le-au vorbit despre frumusețea meseriei ce și-au ales-o, despre felul cum se pregătesc în școală și în uzină, despre condițiile tot mai bune create de regimul nostru pentru formarea viitorilor muncitori.

Puternic impresionati de cele văzute, mulți din elevii școlii din Bran și-au manifestat dorința de a deveni și ei elevi ai școlii profesionale „Steagul Roșu”.

Prof. MIRCEA MARILA

Pe marginea manualului de zoologie pentru clasa a IX-a

Manualul de zoologie pentru clasa a IX-a, ediția 1962, prezintă în general un progres real față de edițiile anterioare. Socotim mai ales ca un merit al manualului faptul că realizează o legătură strinsă între cunoștințele teoretice și practică. Totuși, nici această ediție nu este cu totul lipsită de neajunsuri.

Să ne oprim, în primul rând, asupra cerinței de bază pentru un manual de zoologie — și anume asupra felului cum contribuie aceasta la formarea concepției materialist-dialectice despre lume a elevilor. În mod just grupele sistematice sînt prezentate evolutiv. Dar este oare suficient atât? Considerăm că nu. Elevii nu vor înțelege fenomenul evoluției numai prin faptul că încręgăturile regnului animal le sînt prezentate în ordinea complexității lor, fără argumentarea necesară. Manualul tratează grupele sistematice (în special nevertebratele) în mod izolat, fără a le lega unele de altele, fără a prezenta considerațiile filogenetice necesare formării ideii de evoluție a regnului animal și deci de unitate de origine. După părerea noastră ar fi fost absolut necesar ca la sfîrșitul fiecărei încręgături de animale, pe lângă prezentarea caracterelor generale, să se facă și asemenea considerații.

Din aceleași motive considerăm necesară și prezentarea — cit de sumară — a unor noțiuni despre coanoflagelate, spongieri și turbelariate, acestea fiind grupuri de legătură prin studiul cărora se poate urmări mai ușor sensul evoluției. De asemenea, socotim că polichetele ar fi trebuit să fie tratate la locul lor, adică înaintea oligochetelor.

Faptul că manualul se limitează în general la prezentarea descriptivă a fenomenelor, fără să folosească criteriile filogenetice și ecologice, creează greutăți în înțelegerea de către elevi a cauzelor care determină aceste fenomene, îi poate duce la interpretări greșite, finaliste. Însăși expunerea din manual cuprinde uneori, de altfel, asemenea greșeli. De exemplu, la pag. 177, unde se dau cunoștințe despre familia canidelor, adaptarea unor organe la un anumit gen de funcțiuni este prezentată cu totul neștiințific, afirmîndu-se că „pentru sfîrșit prada (canidele) au canini dezvoltăți”. La clasa păsărilor nu sînt suficient evidențiate multiplele adaptări morfofuncționale în legătură cu viața în mediul aerian și cu zborul. Aceași deficiență se observă și în prezentarea viermilor paraziți, unde nu apar destul de evidente efectele vieții parazitare asupra parazitului însuși (depigmentări, atrofieri, dispariția unor organe, hipertrofierea unor funcțiuni cum sînt fixarea, excreția, reproducerea etc.).

Manualul vedește o serie de lipsuri în ceea ce privește sistematica. De exemplu, nu se prezintă cele două subregnuri ale regnului animal — protozoarele și metazoarele, clasificarea avînd în vedere numai încręgăturile. La un moment dat apare și noțiunea de „metazoare” fără a i se acorda însă nici o valoare sistematică. Asemenea lipsuri există

și în prezentarea încręgăturii cordatelor. Se știe că această încręgătură cuprinde însă două subincręgături: protocordate (incluzînd acraniatele și urocordatele) și vertebrate. În manual acraniatele, urocordatele și vertebratele sînt prezentate pe aceeași treaptă, ca subincręgături. În clasificarea păsărilor manualul nu adoptă clasificarea acceptată azi, în două supraordine — ratite (acarenate) și carenate — ci folosește clasificarea în subordinea zburătoare, înotătoare și alergătoare, clasificare care este depășită.

Și în modul de prezentare a problemelor se observă uneori deficiențe: neconsecvență, nerespectarea unei succesiuni logice în prezentarea tipului descris (cel puțin în cazul unei încręgături). Astfel, de exemplu, întîlnim inconsecvențe în ordinea tratării reprezentanților a două clase din aceeași încręgătură (crustacee și arahnide). La clasa crustacee, după prezentarea morfologiei externe se descriu aparatul digestiv, cel respirator etc. și apoi sistemul nervos, organele de simț și de reproducere, în timp ce la clasa arahnide, după morfologia externă se tratează mișcarea, sensibilitatea și sistemul nervos, continuîndu-se cu descrierea aparatului digestiv, a celui respirator etc. Aceași inconsecvență se observă și în tratarea claselor de vertebrate.

Semnalăm și existența în manual a unor inexactități. De pildă, printre ortopterele dăunătoare este prezentat, alături de copropișniță, și gîndacul negru de bucătărie, care nu face însă parte din acest ordin; șarpele boa și pitonul, care sînt în realitate nevertebrați, sînt trecuți în grupa șerpi veninoși exotici. Apar inexactități și în unele figuri din manual. De exemplu, fig. 143, despre care se afirmă că reprezintă encefalul de crap, reprezintă în realitate encefalul unui salmonid. Fig. 177 — „Encefalul la șopîrle” — înfățișează în realitate encefalul unui colubrid. În general accesibil pentru elevii clasei a IX-a, materialul din manual devine totuși în unele părți greoi din cauza unor amănunte neesențiale. De pildă, este descrisă prea pe larg organizarea internă a echinodermelor în dauna prezentării organizației externe și a mișcării animalului viu.

Pentru îmbunătățirea viitoarei ediții a manualului se impune credem completarea elementului descriptiv și sistematic cu considerații fiziologice, ecologice, biologice și filogenetice, reducîndu-se în schimb amănuntele neesențiale în ceea ce privește morfologia și structurile. Considerăm că ar fi necesar ca manualul să amintească numele unor savanți romîni ca Emil Racoviță sau Victor Babeș, care au adus o contribuție de seamă la lămurirea unor importante probleme ale zoologiei. Aceasta ar îmbogăți fără îndoială orizontul cunoștințelor elevilor și ar contribui la sporirea interesului lor pentru știință.

Prof. FELICIA NANA
și
Prof. ELISABETA MÎNDRUȘCA
Cluj

Elevete Școlii medii din Buhuși executînd lucrări de tractoraj

Despre conținutul și forma problemelor

În predarea aritmeticii la primele clase are o mare însemnătate formarea priceperii elevilor de a rezolva probleme. Rezolvarea problemelor îi ajută mult pe elevi în concretizarea noțiunilor matematice, în consolidarea cunoștințelor, îi deprinde să aplice în practică cele învățate. Iată de ce problemele trebuie alcătuite cu multă grijă, așa încît și conținutul și forma lor să fie corespunzătoare din punct de vedere științific.

Numeroase probleme din manualul de aritmetică pentru clasa a II-a respectă această cerință. Este pozitiv și faptul că multe probleme din acest manual fac cunoscute elevilor, prin conținutul lor, realizări ale regimului nostru democrat-popular.

Totuși, se mai întîlnesc încă în manual o serie de neajunsuri în ceea ce privește problemele. Unul dintre acestea constă în faptul că o serie de probleme nu respectă ordinea cronologică a predării noțiunilor de aritmetică. Astfel, în capitolul „Înmulțirea și împărțirea pînă la 100” se găsesc probleme ce conțin formule ca „a patra parte”, „a șasea parte” etc. (de exemplu, problemele nr. 123, 124, 136, 137, 147, 168, 192). Dar elevii înțeleg cu greu asemenea formulări, care presupun cunoașterea fracțiilor. Tot în acest capitol, problemele nr. 125, 165, 181 și 205 presupun cunoașterea procedurilor de măsurare și de micșorare a unui număr de cîteva ori, în timp ce elevii învață mai tîrziu aceste procedee.

Între problemele cu cele patru operații cu numere pînă la 1000 se găsește și o problemă (nr. 230) legată de împărțirea cu rest. Aici intervine un caz de împărțire care cere transformarea unităților de ordinul zecilor în unități de ordinul zecilor — lucru care nici nu se învață în clasa a II-a.

Problemele din ultimul capitol al manualului, care ar trebui să ajute elevilor în consolidarea, sistematizarea și aprofundarea cunoștințelor însușite, sînt sub posibilitățile lor de înțelegere. Cele mai multe din aceste probleme se rezolvă printr-o singură operație, conțin date numerice pînă la 100 și nu cer pentru a fi rezolvate, aproape nici un efort de gîndire din partea elevilor. Mi se întîmplă des, atunci cînd le dau elevilor să lucreze aceste probleme, ca mulți dintre ei să le termine foarte repede. Cred că e foarte necesar ca manualul să cuprindă, la sfîrșit, și probleme cerînd un mai mare efort de gîndire și care să servească drept material suplimentar pentru munca independentă a elevilor.

În sfîrșit, consider că fiind o lipsă importantă faptul că foarte puține probleme din manual se referă la realizările industriei noastre. Socotesc necesar ca, la o viitoare ediție, să se remedieze și acest neajuns.

Inv. MARGARETA CORTUN
comuna Traian, raionul
Tr. Măgurele

Pe lângă problemele existente în manuale, cadrele didactice au la dispoziție și culegeri de probleme. Acestea joacă un rol important în adîncirea studiului noțiunilor predate, în legarea învățămîntului de practică.

Noua ediție a culegerii de probleme pentru școlile de 8 ani, de prof. Gr. Gheba are, indiscutabil, părțile sale pozitive. Ele conștău, în primul rînd, în legarea mai strînsă a problemelor de cerințele practicii. Vreau să arăt însă și unele scăderi ale culegerii, care se cer neapărat remediate.

În prezentarea majorității problemelor rezolvate autorul menționează: „Recomandăm stăruitor tuturor cititorilor... să nu recurgă la folosirea rezolvărilor date aici decît... pentru a-și verifica exactitatea soluției găsite”. Numai că, din păcate, elevii nu pot verifica în multe cazuri „exactitatea soluției”, întrucît adesea aceasta este eronată chiar în culegere. Numai în cuprinsul a 3 pagini (17, 18 și 19) se găsesc 4 exerciții greșite. Astfel, la exercițiul nr. 32 de la pag. 17 lipsesc semnele unor operații, la exercițiile nr. 41 și nr. 42 de la pag. 18 este greșit rezultatul, iar la exercițiul nr. 44 de la pag. 19 se dă semnul împărțirii în loc de cel al înmulțirii.

Care este situația la care se ajunge din această cauză? Am văzut elevi ce și-au irosit ore întregi și au consumat multă energie necăjindu-se că nu ajungeau la rezultatele — greșite — indicate de culegere.

Nu este admisibil ca o culegere de probleme și exerciții pe care elevii o folosesc mai ales acasă — unde nu mai au profesorul alături — să cuprindă asemenea greșeli. Sau, dacă ele s-au strecurat totuși, autorul trebuia să le descopere înainte de publicare și să le menționeze într-o erată, cu atît mai mult cu cît este vorba de ediția a II-a a lucrării.

Prof. I. TUDOR
Vedea

În cadrul comisiilor metodice, al cercurilor pedagogice — iar în ultimul timp și în presă — s-a cerut cu multă insistență apariția neîntîrziată a unei noi culegeri de probleme de fizică, foarte necesară pentru mai strînsa legare de practică a noțiuni-

lor de mecanică, căldură, acustică, electricitate etc. În fine, în cursul lunii trecute și-a făcut apariția în librării „Culegerea de probleme de fizică pentru învățămîntul mediu” de V. Atanasiu, C. Maican, Angela Negulescu și D. Tănase, editată de E.D.P. Este o realizare în general valoroasă, superioară lucrărilor similare care au apărut pînă în prezent mai ales în ceea ce privește legarea de aspectele concrete ale activității din producție. Cu toate acestea, culegerea nu răspunde întru totul așteptărilor.

O primă observație este aceea că din paginile ei nu se desprinde preocuparea pentru simplificarea lucrărilor. De pildă, în prefață nu se vorbește nimic despre hotărîrea ca toate mărimile fizice să fie exprimate în sistemul internațional. Se pune mereu întrebarea: de unde să luăm timp pentru predarea noilor noțiuni, de fizică contemporană? Fără îndoială că am putea obține o bună parte din acest timp pe seama reducerii orelor irosite cu explicarea altor sisteme de unități și a transformărilor ce trebuiesc făcute între sisteme. Culegerea însă nu ține seama de acest fapt. În capitolul intitulat „Mărimi și unități fizice”, candelă — unitatea fundamentală de intensitate luminoasă în sistemul internațional — este definită prin referire la cm³, care este unitate de suprafață în alt sistem, C.G.S. Cit privește unitatea de temperatură S.I., aceasta nu i se dă o definiție didactică, iar tabelul „Mărimi și unități calorice” o omite cu totul.

În tabelul de „Mărimi și unități electrice” unitatea pentru măsurarea fluxului magnetic precede unitatea pentru măsurarea inducției. Or, este știut că, din punct de vedere metodic, inducția magnetică este noțiunea primară, care servește la definirea fluxului de inducție.

O privire aruncată de data asta la sfîrșitul lucrării scoate la iveală unele inconsecvențe și mai supărătoare: toate rezultatele problemelor de mecanică sînt date în Kgf și nu în newtoni. De asemenea, la problemele de căldură întîlnim rezultate exprimate în grade Reaumur și Fahrenheit. Faptul că rezultatele definitive sînt transcrise în Kgf, R, și F, îi poate determina pe elevi să creadă că aceste unități nu au o folosință tranzitorie, ci una efectiv uzuală.

Se impune deci mai multă consecvență în formularea datelor din probleme în raport cu concepțiile moderne și ultimele hotărîri adoptate pe plan internațional în problemele fizicii.

Prof. ȘTEFAN FĂTULESCU

Un grup de elevi de la Școala medie din Slatina, regiunea Argeș, în vizită la Muzeul de științe naturale „Grigore Antipa” din Capitală

Conlucrarea colectivelor pedagogice cu organizațiile de tineret

Cum ajutăm organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli

Cadrelor didactice, organizațiilor U.T.M. și de pionieri le revine o mare răspundere în pregătirea temeinică a tineretului din școli și institute de învățământ superior, în imbinarea strânsă a studiului teoretic cu practica, în educarea tinerilor în spiritul dragostei față de muncă, dezvoltându-le dorința de a lucra nemijlocit în producție, acolo unde se făuresc bunurile materiale ale societății.

(Din cuvîntarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Adunarea festivă a tineretului din Capitală consacrată celei de a 40-a aniversări a creării U.T.C. și „Zilei Tineretului din Republica Populară Română”)

Partidul nostru a încredințat sarcina importantă a instruirii și educării tineretului atât școlii, cadrelor didactice, cât și organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Iată de ce în pregătirea temeinică și în educarea tineretului are un rol foarte important conlucrarea dintre școală și organizațiile U.T.M. și de pionieri. Școala trebuie să facă tot ce îi stă în putință pentru a folosi la maximum ajutorul pe care-l poate primi din partea acestor organizații.

Dacă ținem seama de faptul că permanent aceste organizații pun în fața membrilor lor, ca principală sarcină, învățătura, că desfășoară multiple activități pentru formarea ideologică și politică a tineretului, că organizează în variate forme timpul liber al copiilor și tinerilor, ne dăm seama ce forță uriașă vine în sprijinul școlii pe această cale.

Rezultatele obținute prin eforturile comune ale învățătorilor și profesorilor și ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școli, sub îndrumarea organizațiilor de partid, depind într-o bună măsură de sprijinul pedagogic pe care cadrele didactice îl acordă organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Necesitatea acestui ajutor este determinată de faptul că tinerii și copiii care trebuie să se ocupe de organizarea propriei lor activități sînt ei înșiși în formare și de aceea trebuie sprijiniți în rezolvarea sarcinilor pe care le au. În afară de aceasta, cadrele didactice sînt pregătite special pentru munca instructiv-educativă, stăpînesc știința pedagogică, știu care sînt cerințele instructiv-educative pentru fiecare vîrstă, îi cunosc pe copii și pe tineri. Folosind toate aceste elemente ei pot să-i ajute pe pionieri și utemiști nu numai în buna orientare a activității lor, dar și în organizarea ei.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri însă nu sînt subordonate școlii, ci în munca sa, școala trebuie să conlucreze cu ele. Aici trebuie să intervină priceperea pedagogilor: ei sînt chemați să acorde ajutorul necesar dar într-o formă care să nu stîrbească prin nimic autoritatea organizației sau a organelor alese ale acesteia.

Ajutorul pe care cadrele didactice pot să-l acorde organizațiilor U.T.M. și de pionieri îmbracă forme diferite. Iată cîteva dintre ele.

În perioada premergătoare intrării în organizația de pionieri trebuie dezvoltată dorința copiilor de a deveni pionieri, comunicîndu-li-se cerințele organizației față de membrii ei, vorbindu-li-se despre semnificația cravatei roșii. Este bine să li se dea celor mici posibilitatea să participe la unele activități pionierești — cum ar fi excursiile și drumețiile, focurile de tabără, învățarea de cîntece ș.a. Apoi, cei care au împlinit 9 ani și îndeplinesc condițiile de învățură și purtare sînt recomandați pentru a fi primiți în organizație. Este cit se poate de firesc ca toate acestea să fie sprijinite de învățătorul clasei. El este acela care cunoaște cel mai bine pe fiecare copil, interesele, înclinațiile și posibilitățile lui, care are legătură permanentă cu părinții lui, cu mediul lui familial.

Pentru a ajuta eficient în munca lor organizațiile în care activează copiii e necesar ca învățătorul, ca și celelalte cadre didactice, care predau la clasele mai mari, să cunoască bine specificul muncii pionierești, regulamentul organizației și statutul U.T.M., astfel încît să nu încalce normele muncii organizațiilor U.T.M. și de pionieri.

Niște pionieri ne relatau faptul că într-o ședință de alegeri au pro-

pus pe unul din colegii lor, pe care îl credeau cel mai potrivit, pentru munca de președinte de detașament. Tovarășei diriginte nu i-a plăcut propunerea. Atunci copiii au propus un altul. Dar nici pe acesta ea nu l-a acceptat. Cea de a treia propunere — spuneau copiii — a plăcut dirigintei și pe acela l-a ales. E sigur că pionierii din detașamentul respectiv sînt convinși că profesoara și nu ei alege pe președintele detașamentului. Și aceasta din cauză că ea a înțeles greșit sprijinul pe care trebuie să-l dea pionierilor cu ocazia alegerii. Asemenea cazuri sînt, desigur, rare, dar ele trebuie combătute.

A recomanda pe cei mai buni copii, care sînt model la comportare și la învățură, pentru a fi aleși în organele de conducere, este una din îndatoririle cadrelor didactice. Dar acest lucru trebuie făcut cu grija de a nu-i tutela pe pionieri și utemiști, de a nu stîrbi prestigiul organizațiilor lor. Învățătorul, dirigintele, poate face propuneri care să fie luate în discuția organizației U.T.M. sau de pionieri și dacă aceste propuneri se dovedesc bune, ele vor fi desigur acceptate, însușite de către adunare.

Este bine ca învățătorii și profesorii să vină în ajutorul pionierilor și utemiștilor la redactarea programelor de activități și a planurilor de muncă, propunînd unele acțiuni concrete menite să contribuie la mobilizarea elevilor la învățură, pentru îmbunătățirea disciplinei. Sugestiile date în această privință sînt, în cele mai multe cazuri, de un mare folos. Am văzut recent planul de activitate al organizației U.T.M. de la Școala medie nr. 12 din București, ca și planul comun al școlii și organizației pentru activitatea în afară de clasă și școală. Aceste planuri arată că și școala și organizația U.T.M. se preocupă în aceleași perioade de aceleași probleme educative. De exemplu, pentru un grup de clase paralele, atenția generală atît a școlii cît și a organizației este orientată în principal spre educarea ateist-științifică a elevilor. În acest scop planurile prevăd acțiuni coordonate, care să răspundă țelului propus și, în același timp, să înlăture posibilitatea unor paralelisme. În coordonarea acestor acțiuni — ca de altfel și în stabilirea problemelor generale — un rol important a avut organizația de bază P.M.R. din școală. Din inițiativa acesteia s-a alcătuit un grafic al acțiunilor utemiștilor și al acțiunilor din planul comun al școlii și al organizației U.T.M., așa încît să se poată aprecia întreaga activitate prevăzută și să se poată evita suprapunerea acțiunilor.

Cu totul altfel stau însă lucrurile în unele școli. Am găsit, de pildă, într-o serie de școli de 8 ani din regiunea Galați, programate în aceeași săptămîină discuții pe aceleași teme și într-o formă asemănătoare atît în adunările de detașament, cît și în orele de dirigință. În cele mai multe cazuri diriginții erau și instructori de detașament, așa încît nici nu se cerea o colaborare specială pentru a se evita un asemenea paralelism. Trebuia doar mai multă chibzuință din partea lor. Și se mai impunea desigur ca directorul școlii să se fi interesat îndeaproape de conținutul acțiunilor întreprinse de diriginți pe de o parte și pe de altă parte de cele întreprinse pe linia organizației de pionieri.

Este necesar ca pretutindeni să se asigure coordonarea acțiunilor educative așa încît să se înlăture situații ca cea de mai sus, cînd, în aceeași săptămîină, se dis-

cută aceleași teme și uncori chiar în aceeași formă, atît la orele de dirigință cît și la adunările organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Desigur că ajutorul acordat pionierilor și utemiștilor în planificarea activității lor trebuie să încurajeze inițiativa lor, să contribuie la întărirea prestigiului și autorității organizației U.T.M. și de pionieri, a organelor de conducere ale acestora.

Un sprijin important pot să acorde cadrele didactice utemiștilor și pionierilor și prin participarea la adunările lor, ca și la acțiunile pe care le organizează. Copiii și tinerii ascultă cu plăcere și își însușesc sugestiile, părerile, explicațiile cu care directorii, diriginții, învățătorii, celelalte cadre didactice vin în adunările lor și sînt bucuroși să-i aibă alături de ei în asemenea ocazii. La rîndul lor, cele mai multe cadre didactice, participînd cu drag la adunările copiilor, se străduiesc să-i ajute în așa fel încît să nu lase impresia că vor să impună un punct de vedere. Cer cuvîntul, ca și ceilalți participanți la adunare, își motivează cu grijă propunerile, aduc în discuție elemente pe care eventual copiii nu le cunosc, caută să convingă și nu să dispună. În felul acesta arată că respectă autoritatea organizației, pe membrii și pe conducătorii ei, sporind încrederea pe care pionierii și utemiștii trebuie să-o aibă în organizația lor.

Pe de altă parte, în adunările de organizație directorii școlilor și diriginții pot afla multe lucruri care în activitatea obișnuită școlară nu ies suficient în evidență. Aci, în adunările de organizație, pionierii și utemiștii le înfățișează așa cum le văd ei, cum le înțeleg și le simt. Cunoșcîndu-le, directorii de școli și diriginții pot să ia, în completă cunoștință de cauză, măsuri care să ducă la îndreptarea lucrurilor. Se recomandă ca directorii și adjuncții lor să participe îndeosebi la adunările de alegeri ale organelor U.T.M. sau de pionieri și la adunările generale deschise în care se analizează activitatea desfășurată de organizația U.T.M. în decursul unui trimestru.

Totuși, am întîlnit în orașul Arad școli în care nici directorul și nici unul din adjuncți nu participaseră la nici una din adunările de alegeri ale organelor U.T.M. sau pionierești.

Ne găsim într-o etapă a anului școlar cînd toate eforturile profesorilor și elevilor sînt îndreptate spre parcurgerea întregii materii și recapitularea ei, spre eliminarea golurilor în cunoștințele elevilor, pentru terminarea anului școlar cu cît mai mulți promovați și cu note bune, acordate pe merit. În organizațiile U.T.M. din școlile medii s-au desfășurat analize ale situației la învățură și ale comportării elevilor și s-au stabilit măsuri corespunzătoare. Cadrele didactice au datorat să ajute ca aceste măsuri să fie îndeplinite întocmai.

În întreaga noastră muncă din școală să nu scăpăm nici o clipă din vedere necesitatea de a ajuta organizațiile U.T.M. și de pionieri în activitatea lor și de a alege cu grijă formele în care oferim acest ajutor. Dacă în clasă noi sîntem aceia care organizăm munca, stabilim cerințe, apreciem felul cum își îndeplinesc elevii obligațiile școlare și felul cum se comportă — în viața de organizație ei, utemiștii și pionierii, sînt cei care-și organizează munca, își propun sarcini, iau măsuri pentru îndeplinirea lor și apreciază cum au fost îndeplinite. Noi, cadrele didactice, trebuie să-i ajutăm doar să facă acest lucru cît mai bine.

I. CH. BORCA

Pionierii din ratonul Grivița Roșie vizitînd Muzeul de artă feudală de la Mogoșoaia

Roadele muncii comune

Din inițiativa comitetului U.T.M., la Școala medie din Băbeni, raionul Rîmnicu-Vîlcea, a început de curînd construcția unui teren de handbal în 7, a unui teren de volei și de baschet.

Utemiștii și elevii au primit cu deosebită bucurie să participe la amenajarea terenurilor, cu atît mai mult cu cît toți iubesc sportul și îl practică. Muncind cu elan au reușit ca încă din prima zi în care au început să amenajeze terenurile să efectueze o treime din lucrări.

La acțiunea inițiată și-au dat contribuția și tinerii profesori, care au muncit cu sîrg alături de elevi. Exemplul lor i-a mobilizat și mai mult pe școlari, a sporit în sufletele lor dorința de a da în folosința colectivului de elevi cît mai repede terenurile de sport.

★

Sub conducerea organizației de bază P.M.R. și cu sprijinul cadrelor didactice, organizațiile U.T.M. și de pionieri de la Școala medie din Gheorghieni, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, au antrenat pe toți elevii școlii să desfășoare în timpul liber o frumoasă activitate obștească.

Astfel, aceștia amenajează în jurul școlii un parc de odihnă care se ridică în locul unor construcții vechi, dărîmate. Ei au curățat și nivelat terenul, au amenajat aleile și rondurile pentru flori, au plantat puiet.

Alte brigăzi de tineri lucrează la amenajarea bazei sportive a școlii, formată din teren de baschet, volei, tenis, gimnastică și hochei, sau au dat ajutor la terminarea terenului de fotbal al orașului, la unele lucrări desfășurate în C.A.C. „Drum nou”, la amenajarea unor străzi din oraș.

„Să fim frunțași la învățură, în munca obștească și în sport” aceasta este lozincă de care sînt permanent călăuziți utemiștii și elevii din școală.

★

La Școala de 8 ani din comuna Pișchia, raionul Timișoara, s-au obținut multe realizări frumoase cu ajutorul pionierilor și elevilor. Îndrumați îndeaproape de conducerea școlii, de cadrele didactice și de instructorul superior de pionieri, copiii au strîns fier vechi, au ajutat la amenajarea unui parc cu flori în fața școlii și la construcția unui gard care împrejmuește parcul.

Aceste activități s-au efectuat în timpul liber și au fost îndeplinite astfel încît să nu ducă la supraîncărcarea elevilor. Lucrările au fost organizate pe echipe, în frunte cu cei mai buni școlari.

Totodată, elevii au ajutat la amenajarea serei și a răsadnițelor școlii, a arenei sportive din curtea internatului, a laboratorului de matematică-fizică.

Prin conlucrarea cadrelor didactice cu organizația de pionieri la Școala de 8 ani din comuna Pișchia s-au obținut numeroase realizări și pe tărîm cultural-artistic. Munca rodnică ce s-a desfășurat pe această linie a făcut posibil ca formațiile artistice ale școlii să prezinte în comună un spectacol care s-a bucurat de succes.

Recent școala a achiziționat un aparat de radio cu picup, plăci și un difuzor, ceea ce va permite să se organizeze audiții muzicale și alte activități culturale în afara clasei.

Pentru încheierea cu bune

Consolidarea cunoștințelor și deprinderilor de agricultură

Se apropie sfârșitul anului școlar și acest fapt impune și necesitatea recapitulării materiei predate la obiectul „Agricultură” în vederea unei mai bune fixări a cunoștințelor prin punerea în evidență a esențialului și prin sublinierea elementelor care leagă între ele diferitele capitole și probleme.

Ce trebuie să tratăm în lecțiile recapitulative? Nu vom relua desigur tot ceea ce am predat în cursul anului — lucru imposibil și, de altfel, inutil — ci ne vom opri asupra unor probleme mai cuprinzătoare, pentru a recapitula cunoștințele principale referitoare la plantele de cultură, la animalele de producție sau la mașinile agricole, privindu-le din punctul de vedere al legăturilor existente între ele.

Astfel, o dată cu recapitularea cunoștințelor despre sol și însușirile lui, este indicat să ne referim și la cunoștințele privind condițiile vieții plantelor, la lucrările solului și îngrășămintele. Recapitularea noțiunilor despre cultura plantelor de câmp necesită tratarea acestora potrivit clasificării lor din punct de vedere economic: cereale, leguminoase pentru boabe, plante uleioase, plante textile și plante furajere. Pentru recapitularea cunoștințelor de horticoltură putem stabili trei teme mari: legumicultura, pomicultura și viticultura. Același principiu se poate aplica la recapitularea cunoștințelor despre creșterea animalelor domestice, despre mecanizarea, electricizarea și chimizarea agriculturii sau despre organizarea întreprinderilor agricole sociale.

Fără îndoială însă că recapitularea materiei nu se poate rezuma la simpla tratare teoretică a problemelor. Paralel cu aceasta se impune să organizăm lucrări practice recapitulative.

Bunăoară, la clasa a V-a putem organiza o lucrare recapitulative cu tema „Cultura cerealelor păioase”, care să se desfășoare pe ogoarele gospodăriei agricole colective.

Grupind mai multe ore de lucrări practice într-o singură zi, vom vizita cu întreaga clasă culturile de grâu de toamnă, orz de toamnă, orz de primăvară, secară și ovăz de pe terenurile gospodă-

riei. Aceasta ne va oferi posibilitatea să trecem în revistă toate cunoștințele predate privind cultura plantelor respective, de la caractere botanice până la operațiile de lucru, să scoatem în evidență însușirile principale comune tuturor culturilor și cele specifice anumitor culturi. Aceasta implică, desigur, o prealabilă și documentată informare a profesorului, de la inginerul agronom al gospodăriei colective, asupra tuturor datelor importante privind culturile respective.

Este bine ca lecția practică să înceapă cu amintirea lucrărilor solului înainte de semănat — arătură de vară sau toamnă, adâncimea arăturii, grăpare, discuire. Se va vorbi desigur și despre planta premergătoare și influența ei asupra noii culturi, despre îngrășămintele organice și minerale introduse în sol o dată cu lucrarea de bază a solului, precum și despre mașinile agricole folosite pentru efectuarea acestor lucrări — plugul cu tracțiune mecanică, grapa cu discuri, grapa cu colți, tăvălugul etc.

În continuare ne putem opri asupra materialului folosit pentru semănat la culturile studiate, arătând soiurile și însușirile lor, puritatea și puterea de germinație, precum și mașinile folosite la curățirea semințelor — vînturătoarea, triorul și selectorul. De asemenea, vom arăta cantitățile de semințe ce trebuie folosite la hectar — grâu de toamnă 180-200 kg, orz de toamnă 160-180 kg, orz de primăvară 120-140 kg, secară 140-160 kg, ovăz 110-130 kg — precum și ce cantități s-au semănat pe unitatea de suprafață la culturile vizitate, în funcție de însușirile materialului de semănat.

Cu această ocazie este indicat să amintim elevilor tratamentele aplicate semințelor înainte de semănat pentru combaterea bolilor criptogamice — tratarea pe cale uscată a semințelor de grâu împotriva mării cu prafuri fungicide, tratarea orzului cu formalină, chinodin sau apă caldă pentru a-l apăra de tăciunele zburător.

În ceea ce privește semănatul propriu-zis putem demonstra practic adâncimea la care au

fost introduse semințele în sol, prin smulgerea câtorva plante, iar distanța între rânduri prin aprecierea ei pe teren. Vom aminti cu acest prilej că adâncimea de semănat este la grâu de toamnă și la orz de 6-8 cm, la secară de 4-5 cm și la ovăz de 3-5 cm, iar distanța între rânduri este de 12,5 cm la toate cerealele păioase. Vorbind despre semănat vom putea aminti despre semănătorile folosite la însămînțatul culturilor în cauză și despre proba mașinii de semănat.

Este bine să cerem elevilor să aprecieze cum au ieșit din iarnă culturile de toamnă, să arate ce lucrări au necesitat acestea primăvara, să recunoască principalele buruieni din culturi, ca pălămida, neghina, rapa sălbatică, mohorul și altele, arătând cum trebuie înlăturate acestea. De asemenea, le vom cere să facă aprecieri asupra stării de vegetație în legătură cu condițiile meteorologice și cu lucrările de îngrijire care mai trebuie aplicate.

Ieșirea în câmp cu elevii ne va da în plus prilejul de a împărtăși cunoștințele acestora cu unele caractere botanice ale cerealelor păioase, cum sînt rădăcina fasciculată, tulpina în formă de pai, nodurile și internodurile, forma frunzelor, ligulele și urechiușele (pintenii), precum și de a le arăta deosebirea cerealelor păioase între ele înainte de ieșirea spicului. De pildă, se va atrage atenția asupra faptului că grâu are ligula și urechiușele de mărime potrivită, urechiușele fiind de obicei păioase; orzul are ligula mică și urechiușele foarte mari; ovăzul are ligula foarte dezvoltată, urechiușele lipsind, iar secara prezintă ligula și urechiușele potrivit de mari și fără peri. De asemenea, se pot face observații asupra înfrățirii cerealelor păioase în raport cu densitatea lor, fertilitatea solului, adâncimea semănatului și gradul de umiditate, ținând seama că semănatul des, prea adînc și seceta împiedică înfrățitul.

Trecînd în acest mod în revistă lucrările legate de cultura cerealelor păioase, începînd cu lu-

crările de pregătire a solului până la data cînd are loc lecția practică recapitulativă, făcînd incursiuni cu privire la aplicarea îngrășămintelor, sîmînța și semănatul, mașinile agricole folosite, lucrările de îngrijire a semănăturilor, arătînd caracterele botanice ale plantelor în cauză și scoțînd în evidență ceea ce este comun cît și ceea ce le deosebește unele de altele, vom reuși să-i facem pe elevi să înțeleagă mai bine lucrările, succesiunea și înlînțuirea lor logică și aplicarea diferențiată a acestora în funcție de condițiile concrete din gospodăria colectivă ale cărei cîmpuri le-am vizitat.

Este bine ca lecția practică recapitulativă să se încheie cu enunțarea lucrărilor ce urmează a fi efectuate la recoltare și depozitarea produselor, lucrări la care elevii vor participa în timpul verii, arătîndu-se totodată importanța culturii cerealelor păioase în economia țării noastre.

Conf. univ. GH. CHIRIAC
Institutul agronomic
„N. Bălcescu”-București

Studiul cerealelor păioase — în laborator

Prin eforturi unite

În aceste zile atenția cadrelor didactice din școala noastră — Școala medie din Giurgiu — este îndreptată în primul rînd spre pregătirea încheierii cu succes a celui de al III-lea trimestru.

Conducerea școlii, majoritatea cadrelor didactice depun în această perioadă eforturi pentru a organiza în condiții cît mai bune lecțiile de recapitulare. Activitatea comisiilor metodice de specialitate a fost de asemenea în așa fel organizată încît să ajute cît mai eficient munca profesorilor, dîndu-le îndrumări metodice și făcînd recomandări bibliografice legate de problemele recapitulării. Se dă totodată o deosebită atenție stimulării studiului individual al elevilor. Școala primește în această privință un mare ajutor din partea organizației U.T.M., care a mobilizat pe toți elevii în bătălia pentru a încheia anul școlar cu rezultate cît mai bune.

DAIA BILCEA
Giurgiu

Recapitularea finală la istorie

Recapitularea materiei în perioada de sfîrșit de an constituie etapa cea mai importantă a procesului de consolidare a cunoștințelor. Înțelegînd însemnătatea ei deosebită, numeroși profesori de istorie sînt preocupați să găsească și să aplice cele mai eficiente metode în scopul adîncirii, sistematizării și generalizării cunoștințelor elevilor.

Înlăturînd cu prilejul recapitulării toate lacunele din cunoștințele elevilor, adîncînd și lărgînd problemele importante însușite mai greu sau confuz pe parcursul anului, profesorii de istorie urmăresc acum ca elevii să înțeleagă în ansamblu legile care stau la baza fenomenelor sociale. De aceea ei se preocupă să înlătore din recapitulare părțile neesențiale ale materiei predate, dîndu-și seama că scopul principal și ultim al recapitulării nu este ca elevii să rețină amănunte lipsite de importanță, clasificări schematice ale aspectelor pe care le prezintă, într-o anumită epocă istorică, fenomenele sociale, ci să pătrundă esențialul, adică acele probleme care asigură înțelegerea

dialectică a procesului legic, obiectiv al dezvoltării societății. Tocmai acest fapt îi face pe profesori să insiste, la recapitulare, asupra cauzelor și efectelor principalelor evenimente în lumina învățăturii marxist-leniniste.

Se impune, de la început, necesitatea unei atente planificări și selecționări a temelor recapitulative. Desigur, planificarea va fi diferențiată în raport cu specificul clasei, cu numărul de ore pe care îl are la dispoziție profesorul, cu întinderea temelor alese, cu părțile din materie care urmează a fi repetate. În nici un caz nu poate fi vorba de o împărțire mecanică a materialului pe lecții, ci se impune o dozare chibzuită a acestuia după volumul și complexitatea problemelor, după gradul în care și le-au însușit elevii în timpul anului.

O condiție deosebit de importantă pentru a asigura o recapitulare eficientă o constituie justa selecționare a temelor recapitulative. O recapitulare făcută în grabă, prin reluarea la întîmplare a unor părți oarecare din materie, este nu nu-

mai inutilă dar, necorespunzînd scopurilor propuse, devine dăunătoare pentru elevi.

Dacă la clasele mai mici (V-VII) temele recapitulative pot fi în general alese astfel încît să se realizeze o repetare verticală a cunoștințelor urmărindu-se dezvoltarea deprinderii elevilor de a discerne elementele esențiale de cele secundare și de a stabili legături între principalele evenimente ale istoriei, la clasele mari trebuie să stăruim asupra problemelor majore pe care le ridică procesul istoric atît de complex, de variat și contradictoriu, proces al cărui conținut principal îl constituie succesiunea formațiilor social-economice.

Unii profesori se tem că, dacă nu vor stabili teme recapitulative foarte generale și cuprinzătoare, nu vor putea recapitula întreaga materie. Dar acest considerent trebuie socotit ca formal. Lecțiile recapitulative de istorie nu trebuie să cuprindă toate momentele unei epoci, căci temele largi, foarte întinse, nici nu pot fi studiate decît superficial. Dimpotrivă, temele

bine gîndite și precizate de profesor, care să aibă și o succesiune gradată și care să fie legate între ele — ca de pildă „Trăsăturile și aspectele societății sclavagiste”, „Formele și structura statului în lumea antică”, „Trăsăturile culturii popoarelor din Bazinul Mării Mediterane”, „Cauzele și semnele descompunerii modului de producție sclavagist în Imperiul sclavagist otoman” (la clasa a VIII-a), „Începuturile feudalizării societății europene”, „Condițiile formării statelor feudale centralizate”, „Trăsăturile noi ale culturii feudale”, „Aspectele descompunerii feudalismului și apariția relațiilor capitaliste în Europa”, „Particularitățile dezvoltării societății în Arabia, India și China” (la clasa a IX-a) — permit profesorului să se oprească asupra celor mai importante probleme pe care le ridică studiul istoriei antice și medii, ajutîndu-i pe elevi să desprindă, din sinteza cunoștințelor repetate, legăturile dialectice ale fenomenelor sociale, să le aprecieze conținutul și să ajungă ei înșiși la generalizări.

La clasa a X-a, unde elevii studiază istoria modernă și contemporană, care ridică probleme mai dificile prin varietatea, volumul și complexitatea lor (problema revoluțiilor burgheze și a revoluției socialiste, a nașterii și dezvoltării mișcării muncitorești internaționale, a relațiilor internaționale pînă în

preajma primului război mondial și între cele două războaie mondiale, a formării sistemului socialist și a transformării lui în sistem mondial socialist, a construcției socialismului și comunismului în țările sistemului mondial socialist etc.), profesorul poate selecționa temele recapitulative chiar din aceste probleme majore, fiecare dintre ele putînd constitui conținutul unei asemenea teme. De pildă: „Cauzele, sarcinile și urmările revoluțiilor din anul 1848”, „Condițiile istorice ale formării statelor moderne burgheze”, „Dezvoltarea diferențiată a lumii între cele două războaie mondiale”, „Aspectele caracteristice ale etapei pe care o străbate în prezent omenirea etc.”

La clasa a XI-a, temele recapitulative ar putea cuprinde problemele care prind, în ansamblul lor, principalele aspecte ale dezvoltării istorice a poporului nostru în diferite etape. Îndeosebi trebuie să ocupe un loc de seamă problemele de istorie contemporană. Teme ca „Poziția burgheziei romine între 1848—1948”, „Problema agrară și rezolvarea ei în țara noastră”, „Lupta maselor, sub conducerea partidului, pentru victoria deplină și definitivă a socialismului în țara noastră”, „Etapile revoluției populare în țara noastră” etc., pot oferi profesorului posibilitatea să studieze cu elevii problemele cele mai

rezultate a anului școlar

La lecțiile de lectură literară

În pregătirea elevilor din secțiile cu limba de predare maghiară ale școlilor de 8 ani este necesar ca acum, la încheierea anului școlar, să se acorde o mare atenție și lecțiilor de lectură literară în limba română, care asigură, pe de o parte, dezvoltarea exprimării corecte orale și în scris a elevilor, iar pe de altă parte, îi ajută să cunoască opere valoroase din literatura noastră clasică și contemporană, să înțeleagă valoarea lor etică și artistică, îi educă în spiritul dragostei de patrie, le dezvoltă gândirea, imaginația, sentimentele.

În legătură cu toate acestea învățătorii și profesorii găsesc multe îndrumări în notele introductive ale programelor de limba română pentru școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale. Inspecțiile efectuate pe teren au arătat însă că în unele cazuri aceste instrucțiuni n-au fost aplicate just în cursul primelor două trimestre. De aceea considerăm că este necesar ca în această etapă de încheiere a anului școlar să revenim asupra unor probleme ale predării lecturii literare.

Să începem cu primul moment al predării unui text literar — și anume, cu povestirea sau conversația pregătitoare care precede lectura profesorului. În nota explicativă a programelor pentru clasele V—VII se spune că rolul conversației introductive este acela de a stabili legătura cu cunoștințele anterioare ale elevilor — când este cazul, chiar cu bucată precedentă — și de a trezi interesul elevilor pentru ceea ce vor citi, ușurându-le astfel înțelegerea textului. Unii profesori însă povestesc în detaliu tot conținutul acestuia, ajungând adesea la o povestire mai lungă chiar decât cea a scriitorului și o însoțesc de considerații asupra faptelor de viață, asupra personajelor din operă. Greșala acestui procedeu constă în aceea că el diminuează interesul elevilor pentru citirea fragmentului sau operii literare, nu le lasă posibilitatea să gândească singuri asupra textului, să-și dezvolte gândirea logică, spiritul de observație, nu-i pune în situația de a face eforturile necesare înțelegerii conștiente a celor citite.

Mulți profesori obișnuiesc ca, o dată cu conversația prealabilă, să explice și cuvintele necunoscute din textul care urmează să fie studiat. Aceasta duce însă uneori la memorarea lor mecanică, întrucât cuvintele scoase din context nu permit elevilor nici un fel de asociații care să asigure reținerea sensului. Pe de altă parte, se naște și inconvenientul că profesorul nu știe încă, în acest moment, toate cuvintele din text care nu le sînt cunoscute elevilor.

După conversația introductivă urmează citirea textului de către profesor, moment foarte important

al lecției, deoarece citirea expresivă are o însemnătate esențială pentru înțelegerea justă a conținutului, pentru dezvoltarea gustului estetic al elevilor și are darul de a-i antrena pe aceștia la munca ulterioară de analiză a operei literare. Fără a „dramatiza”, ca actorii de școală veche, profesorul poate face să crească, printr-o lectură expresivă, tensiunea emoțională a lecției, poate spori capacitatea ei de înfrînere afectivă. Trebuie să ținem seama și de faptul că la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale citirea expresivă, nuanțată a textului, pe lângă că servește elevilor ca model, ușurează mult și înțelegerea conținutului în ansamblu și chiar a unora dintre cuvintele necunoscute. Aceste condiții se realizează mai ales când textul este citit în întregime. Din păcate, însă, unii profesori mai practic citirea pe fragmente, fărâmițând textul în două sau trei părți, în funcție de numărul de ore pe care îl afectează programa și citind fiecare fragment, în mod izolat, în altă oră.

În general se impune să dăm o mare atenție îmbogățirii vocabularului. Există profesori care se limitează la a cere elevilor să explice cuvinte izolate, așa cum sînt trecute în caietul de vocabular. Se impune să avem în vedere însă, atît la explicarea cuvintelor cît și la verificarea cunoașterii lor, faptul că folosirea cuvintelor în propoziție este forma cea mai potrivită pentru însușirea de către elevi a unei exprimări corecte pe baza unor modele de limbă literară. Dacă explicăm cuvintele așa cum le-a folosit scriitorul și verificăm însușirea lor tot pe baza textului, elevii vor înțelege deplin ideile și sentimentele exprimate de scriitor și, ca urmare, vor reține cuvintele nou învățate.

Pentru lămurirea sensului cuvintelor necunoscute de elevi se practică și explicarea lor intuitivă. Dacă la clasele mici acest procedeu e potrivit, în schimb la clasele V—VII el constituie o adevărată pierdere de timp.

Mai trebuie să amintim faptul că unii profesori se mulțumesc, în locul unei analize concrete a textului, cu desprinderea unor idei generale, care sînt trecute schematic pe tablă și pe care elevii le copiază mecanic în caiete și le învață tot atît de mecanic pentru ora viitoare. Tendința aceasta de schematizare a aspectelor variate ale realității oglindite în operele literare nu aduce nici un serviciu dezvoltării gândirii logice a elevilor și cunoașterii de către ei a frumuseților artistice ale literaturii. Nicu o mirare dacă din cauza acestui procedeu multor elevi

operele cele mai diferite le apar uniforme, întrucît profesorul nu i-a ajutat să pătrundă specificul complex al textului literar. Pentru a înlătura astfel de dificultăți este indicat ca planul de idei al operei să fie alcătuit numai după înțelegerea tematică a textului, după analiza lui pe fragmente logice. Dacă textul literar e mai lung, mai greu de înțeles, analiza ideilor, a sentimentelor, a modului de exprimare, poate forma obiectul a două ore și abia în a treia sau în a patra oră — în funcție de prevederile programei școlare — să se alcătuiască planul pe tablă.

Ne-am referit aici la cîteva din exigențele metodice pe care le socotim esențiale pentru predarea lecțiilor de lectură literară și de a căror respectare depind în bună măsură și rezultatele cu care se încheie munca profesorilor la sfîrșitul anului școlar.

ZORINA REGMAN
metodist
în Ministerul Învățămîntului

Lecție în cabinetul de geografie al Școlii medii „D. Bolintineanu” din București

Pe fundamentul cunoștințelor anterioare

În ultimul trimestru, elevii clasei a XI-a studiază la lecțiile de geografie, în strînsă legătură cu geografia fizică a patriei, pe care au parcurs-o în trimestrele anterioare, probleme privitoare la geografia economică a R.P.R., grupate în patru capitole mari — industria, agricultura, transporturile și comerțul. Astfel ei au prilejul să cunoască situația economiei noastre socialiste în plin avînt în comparație cu situația de înapoiere economică din România burghezo-moșierească, precum și prevederile planurilor noastre de perspectivă, care cuprind indicii creșterii și dezvoltării fiecărei ramuri a economiei naționale.

Am asistat de curînd la o lecție de geografie ținută în clasa a XI-a la Școala medie nr. 34 din București, lecție care încheia studiul capitolului referitor la dezvoltarea agriculturii țării noastre. Orientați de profesor, elevii au putut trage, pe baza cunoștințelor însușite anterior, concluzii juste asupra acestei ramuri importante a economiei naționale.

Astfel, ei au arătat locul pe care-l ocupă agricultura în cadrul economiei naționale, precizînd că ea reprezintă sursa principală de produse alimentare precum și o sursă de varietate materii prime pentru industrie, pentru ca în continuare să analizeze condițiile naturale și condițiile social-istorice ale dezvoltării agriculturii în țara noastră.

Referindu-se la condițiile naturale ale dezvoltării agriculturii, profesorul a cerut elevilor să facă legătura cu cunoștințele lor despre relief și climă. Vorbînd despre relieful și clima țării noastre elevii au scos în evidență faptul că ea are condiții naturale deosebit de favorabile, ceea ce a făcut posibilă dezvoltarea agriculturii pe teritoriul ei încă din cele mai vechi timpuri.

Trecînd la analiza condițiilor

social-istorice ale dezvoltării agriculturii, elevii au dovedit numeroase cunoștințe, pe baza cărora au justificat starea de înapoiere a agriculturii din trecut. Astfel, ei au vorbit despre frînarea dezvoltării agriculturii de către stăpînirea otomană, despre situația ei în orînduirea burghezo-moșierească, despre faptul că relațiile de exploatare și mijloacele tehnice rudimentare au determinat mult timp menținerea ei în starea de înapoiere. Abia după eliberarea țării noastre — au arătat elevii — o dată cu reforma agrară din 1945, reformă cu caracter revoluționar, săvîrșită sub conducerea partidului clasei muncitoare, a fost lichidată moșierimea ca clasă, s-au pus temelii unei trainice alianțe între clasa muncitoare și țărănimia muncitoare și s-au creat premise pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Elevii s-au referit pe larg la Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949, care a indicat căle trecerii gospodăriilor țărănești mici și mijlocii la marea agricultură socialistă, au vorbit despre înflorirea continuă a agriculturii noastre pe drumul socialismului, de creșterea neîncetată a sectorului socialist al agriculturii, despre evenimentul istoric al încheierii colectivizării în țara noastră. Permanent ei s-au referit, în legătură cu aceste fapte, la documentele de partid și de stat care au trasat căle dezvoltării multilaterale a tuturor ramurilor agriculturii, ale dezvoltării bazei tehnico-materiale a acesteia, ale consolidării gospodăriilor agricole colective. Dovedind deplina înțelegere a cunoștințelor studiate în lecțiile anterioare, elevii au vorbit cu pricepere și despre justa repartizare teritorială a culturilor în funcție de zonele de relief și climă.

Discuția de încheiere asupra capitolului „Agricultura” s-a

terminat cu enumerarea principalelor ramuri ale producției agricole și cu expunerea repartiției lor geografice. În această parte a lecției elevii s-au referit la cele două ramuri principale ale agriculturii — cultura plantelor și creșterea animalelor — care în anii puterii populare s-au dezvoltat puternic, schimbîndu-se atît structura lor cît și repartiția lor geografică. Profesorul le-a cerut să insiste asupra importanței factorilor geografici și climaterici în dezvoltarea fiecărei ramuri în parte. De pildă, atunci cînd s-a vorbit despre dezvoltarea zootehniei în țara noastră, le-a cerut să arate repartiția geografică a fiecăreia dintre ramurile ei, lucru pe care elevii l-au făcut cu precizie.

Elevii au dovedit de asemenea o bună cunoaștere a problemelor de perspectivă ale agriculturii noastre. Ei au tras cu ușurință concluzii asupra ritmului creșterii și dezvoltării producției agricole în regimul nostru democratic-popular.

După încheierea studiului capitolului „Agricultura” profesorul a trecut la un nou capitol — Transporturile. În predarea lecției noi el s-a bazat pe cunoștințele de geografie fizică însușite de elevi în trimestrul I și II, realizînd o strînsă legătură între materia nouă predată și cea studiată anterior.

Folosind grafice și statistici concludente, profesorul a prezentat contrastul între situația transporturilor în trecut și astăzi, a arătat cauzele care au determinat slaba dezvoltare a transporturilor în trecut și a subliniat importanța deosebită ce se acordă astăzi modernizării și automatizării lor, în scopul de a asigura ridicarea economică a tuturor regiunilor.

Cunoscînd geografia fizică a țării, elevii au înțeles cu ușurință, din lecție, orientarea și repartiția geografică a căilor ferate. Prezentîndu-le această problemă, profesorul s-a referit în special la specificul reliefului țării noastre, arătînd că rețeaua de căi ferate, condiționată de relief, are forma a două cercuri concentrice — unul în afara lanțului muntos, iar celălalt în interior — legate între ele prin linii de legătură care străbat trecătorile și văile riurilor mai importante.

Predînd în acest fel lecția nouă, profesorul a făcut în permanență apel la cunoștințele elevilor referitoare la relief, climă, hidrografie și geografie economică. Ca urmare, lecția a constituit și un prilej de reîmprospătare a cunoștințelor studiate, de stabilire a unor noi legături între acestea — lucru deosebit de folositor pentru elevi în această perioadă de pregătire a încheierii anului școlar.

importante din istoria noastră contemporană.

În vederea pregătirii elevilor din clasa a XI-a pentru examenul de maturitate, profesorul are datoria să îndrumeze cu atenție studiul lor individual, pentru ca ei să completeze problemele discutate în clasă cu unele aspecte necesare ce se încadrează în aceeași temă recapitulativă. În acest mod se asigură mai bine legătura organică între toate capitolele istoriei patriei, prin integrarea cunoștințelor astfel repetate într-un sistem unitar și bine organizat al întregului curs predat în timpul anului școlar, fără a-i solicita pe elevi la eforturi care i-ar suprîncărca. De altfel, nu numai la clasa a XI-a, dar și la celelalte clase profesorul are datoria să dea atenție, în întreaga perioadă a recapitulării finale, îndrumării studiului individual al elevilor.

Se impune, în perioada recapitulărilor, și o deosebită atenție pentru aspectele metodice ale lecțiilor. Profesorii sînt chemați să urmărească dacă elevii știu să aplice cunoștințele studiate stabilind noi legături între acestea. În nici un caz nu trebuie să ne mulțumim cu răspunsuri formale, ci avem datoria de a cere elevilor să dovedească prin exemple, prin argumente, cele afirmate de ei. Utilizarea materia-

lului didactic auxiliar — hărți, scheme, diagrame, tablouri sinoptice, lecturi de fragmente sau texte etc. — constituie și ea o condiție necesară unei recapitulări eficiente. Este foarte indicată folosirea unui material auxiliar nou, care să stimuleze interesul elevilor. Sînt utile, de asemenea, vizitele la muzee și expoziții.

Toate acestea scot în evidență necesitatea întocmirii unui plan pentru fiecare lecție recapitulativă în parte. Planul trebuie să indice problemele mari pe care își propune profesorul să le recapituleze, ideile principale și secundare, materialul didactic auxiliar cu care va împrospăta lecția.

Desigur, temele recapitulative vor fi anunțate din vreme elevilor, împreună cu planurile de idei ale acestora. Este necesar, de asemenea, să li se indice precis elevilor partea din materie care trebuie repetată, modul cum să-și organizeze munca, cum să studieze pentru a extrage ceea ce este într-adevăr esențial. Sintetizarea pe tablă a problemelor sub forma unei scheme complete, pe măsură ce ele au fost lămurite de elevi și precizate de profesor, încheie cu succes lecția recapitulativă.

Lect. univ. IOAN DRAGOMIR-RESCU
București

Cît de plăcut este să descoperi, cu ajutorul tovarășei învățătoare, adevăratele frumuseți din povești!

C. DEMETRESCU

Probleme ale instruirii practice și ale educației viitorilor muncitori în discuția Consiliului învățământului profesional și tehnic

De curind, secția de metodică a instruirii practice și secția pentru educația elevilor din cadrul Consiliului învățământului profesional și tehnic au analizat o serie de probleme privind organizarea și desfășurarea instruirii practice a viitorilor muncitori și ale educației comuniste a acestora.

Relatăm principalele puncte de vedere exprimate în cadrul discuțiilor.

Instruirea practică a ucenicilor

Luând în discuție aspectele cele mai importante legate de instruirea practică a ucenicilor, membrii secției de metodică a instruirii practice din cadrul Consiliului învățământului profesional și tehnic au acordat o deosebită atenție muncii maestrului instructor, de care depinde în mare măsură formarea primelor priceperi și deprinderi de lucru ale viitorilor muncitori, a cunoștințelor tehnologice ale acestora. Numeroși participanți la discuții s-au referit la necesitatea ridicării continue a nivelului profesional și pedagogic al maistrilor-instructori, astfel încât aceștia să poată folosi metoda de predare cea mai adecvată pentru a pregăti ucenicii la nivelul tehnicii moderne. S-a arătat că în majoritatea sectoarelor de producție maistrul-instructori au o bună pregătire profesională ceea ce le permite să utilizeze larg în predare documentația tehnică modernă, să-i familiarizeze pe elevi cu tehnologia înaintată și cu metodele de muncă ale inovatorilor și raționalizatorilor. Totodată însă, în unele sectoare, cum este de pildă sectorul economiei forestiere, nivelul de pregătire tehnică al unor maistri-instructori nu corespunde dotării cu utilaj complet automatizat a noilor combinate de producție forestieră, din care pricină în atelierelor-școală ucenicii sînt uneori deprinși să lucreze cu scule învechite, ceea ce constituie o serioasă dificultate în momentul trecerii lor la practica în producție. Vorbitorii au subliniat necesitatea ca maestrul-instructor să fie continuu la curent cu dezvoltarea tehnicii și tehnologiei de producție, să cunoască tot ce este nou în întreprinderile din sectorul industrial pentru care pregătește muncitori, făcîndu-se și o serie de propuneri în această privință. Cel mai indicat mijloc de ridicare a nivelului profesional al maistrilor-instructori — s-a precizat în concluzii — îl constituie organizarea cu sprijinul inginerilor din producție care sînt și profesori de tehnologie a unor cursuri de perfecționare tehnică ce s-ar putea desfășura direct în sectoarele și secțiile întreprinderilor.

S-au făcut numeroase propuneri interesante și în legătură cu pregătirea pedagogică a maistrilor-instructori. Printre altele s-a propus ca pentru cei ce au urmat — după școala profesională — școala de maistri sau școala medie de cultură generală să se creeze cursuri metodic-pedagogice cu o durată de 6 luni. S-a arătat de asemenea că au dat roade pozitive și trebuie deci continuate și în viitor cursurile de perfecționare care funcționează în perioada vacanțelor, ca și instructajele și schimburile de experiență privind metodică instruirii practice.

Numeroși participanți la discuții au vorbit despre contribuția pe care sînt chemate s-o dea cabinetele metodice pentru învățământul profesional și tehnic la continua

perfecționare a muncii maistrilor-instructori. În general, așa cum a reieșit din discuții, inspectorii metodici din cadrul cabinetelor au dat îndrumări valoroase, ajutînd efectiv la mai buna desfășurare a instruirii practice. Vorbitorii au criticat însă pe unii inspectorii metodici care cer să se întocmească pentru lecții planuri-conspect foarte vaste, pe multe pagini, ceea ce este nu numai inutil, dar și dăunător, deoarece, fără să constituie un ajutor real în muncă, duce la supraîncărcare. S-a subliniat că este necesară urgentarea elaborării unor îndrumătoare metodice pentru principalele specialități în care sînt instruiți ucenicii, îndrumătoare care să cuprindă exemple de planuri raționale pentru principalele tipuri de lecții.

O altă problemă discutată larg și multilateral a fost aceea a normării muncii elevilor ca element stimulator în pregătirea lor profesională, în familiarizarea lor cu ritmul muncii din producție. Discuțiile în jurul acestei probleme au pornit de la prevederile existente în această privință în proiectul îndrumătorului pentru instruirea practică a ucenicilor, care a fost difuzat în prealabil membrilor secției. Generalizînd o experiență aplicată în majoritatea școlilor, proiectul prevede normarea muncii elevilor încă din anul I, îndată după terminarea perioadei de orientare în meseria respectivă. Pentru aceasta se prevede aplicarea la normele tehnice din întreprinderi a unui coeficient care să fie redus progresiv pe măsura însușirii de către elevi a unor deprinderi tot mai complexe de muncă, astfel ca în ultima perioadă înainte de absolvire ei să poată lucra cu norme echivalente normelor de producție ale muncitorilor calificați. O serie de participanți la discuții au fost de părere că normarea muncii ucenicilor va fi mai eficientă dacă se va aplica abia din trimestrul II al anului înțit, adică o dată cu începerea realizării unor produse complexe. Toți participanții la ședință au fost de părere că în normarea muncii ucenicilor să se aibă în vedere, alături de aprecierea cantitativă, și aprecierea calitativă a lucrărilor executate de ei.

Secția de metodică a instruirii practice a discutat în cadrul ședinței și problema pregătirii examenelor, problemă deosebit de importantă în această etapă a anului școlar. Discuția s-a purtat pe marginea unui referat cu această temă, prezentat de către biroul secției. Referatul a cuprins, printre altele, propunerea ca proba practică pentru obținerea certificatului de muncitor calificat să aibă drept scop verificarea gradului de însușire a cunoștințelor și deprinderilor profesionale, a tehnologiei și a metodelor înaintate de muncă, a priceperii și îndemnării de a aplica în practică cunoștințele teoretice. În cazul meseriilor legate de deservirea diferitelor mecanisme, agregate, instalații etc. — cum sînt meseriile de furnaliști, mașiniști ș.a. — certificatul de muncitor calificat urmează să fie acordat în funcție de indicii obținuți la lucrările de producție în cursul ultimei luni de școală, în cazul cînd în timpul acestei luni ucenicul respectiv și-a îndeplinit complet norma de producție prevăzută pentru un muncitor de aceeași specialitate. S-a propus ca în verificarea cunoștințelor și deprinderilor elevilor cu prilejul probei pentru obținerea certificatului de muncitor calificat să se țină

seama nu numai de categoria lucrării date ca probă, de gradul de precizie și de finisare al acestei lucrări, ci și de nivelul cunoștințelor privitoare la tehnologia lucrării respective. De asemenea, s-a propus ca certificatul de muncitor calificat să se acorde numai ucenicilor care au obținut în cadrul probei cel puțin nota 6.

Numeroase alte probleme — ca de pildă îmbogățirea bazei materiale a atelierelor de instructaj, instruirea în condițiile speciale ale șantierelor și ale locurilor dispersate de muncă etc. — au suscit mult interes în timpul discuțiilor. Sugestiile în legătură cu mai buna rezolvare a acestor probleme au fost luate în studiu de către biroul secției care va face, pe baza lor, propuneri pentru adoptarea unor hotărîri corespunzătoare.

Pentru îmbunătățirea continuă a activității educative

Obiectivul central al discuțiilor în secția educativă a Consiliului învățământului profesional și tehnic l-a constituit munca diriginților în vederea formării unor muncitori cu concepții înaintate, educați în spiritul principiilor moralei comuniste. Referatul prezentat de biroul secției, ca și discuțiile purtate pe marginea lui, au scos în lumină sarcinile principale ce revin diriginților din școlile profesionale și tehnice, precum și metodele și procedeele cele mai indicate pentru realizarea acestor sarcini.

Discuții interesante s-au purtat cu privire la închegarea colectivelor de clasă. S-a arătat astfel că dirigințele trebuie să pornească în această privință de la năzuința comună tuturor ucenicilor și elevilor dintr-o clasă de a se pregăti în aceeași meserie, pentru același sector de producție, de a ajunge la o calificare cît mai înaltă. Totodată dirigințele are datoria să cunoască particularitățile ucenicilor sau elevilor săi și să țină seama de ele în procesul muncii educative. Pentru

• cît mai bună cunoaștere a acestor

particularități se impune printre altele — așa cum s-a arătat în discuții — și realizarea unei strînse legături cu școlile de 8 ani din care provin ucenicii și elevii, cu diriginții acestora și cu instructorii superiori de pionieri, care pot pune la dispoziția diriginților din școlile profesionale și tehnice caracterizările făcute de ei, în clasele V—VII, asupra viitorilor muncitori.

În discuții au fost relevate unele procedee concrete care contribuie la formarea și închegarea colectivului. Numeroși participanți la discuții s-au referit, de pildă, la organizarea în orele de dirigenție a unor convorbiri cu caracter etic despre forța colectivului unit, despre însemnătatea folosirii criticii și autocriticii în relațiile din cadrul colectivului, adevărata prietenie etc. Influența educativă a unor asemenea convorbiri crește — au observat vorbitorii — dacă ele sînt îmbinate cu asemenea acțiuni cum sînt întrecerile între clase pentru titlul de „cel mai bun în meserie”, excursiile, vizitele colective la muzee etc.

Discuții ample s-au purtat în legătură cu planul de perspectivă al muncii dirigințului. Majoritatea vorbitorilor au fost de părere că pentru desfășurarea unei activități educative cu caracter științific este necesară precizarea perspectivelor apropiate, medii și îndepărtate ale acestei activități. Aici, au subliniat participanții la discuții, au de îndeplinit un rol important comisiile de diriginți. Acestea sînt chemate să orienteze munca educativă în funcție de profilul meseriei pentru care se pregătesc elevii, de particularitățile colectivului fiecărei clase ca și de particularitățile elevilor. O mare atenție trebuie să se acorde îndeosebi unor probleme cum sînt asigurarea unei comportări civilizate în școală și în afara școlii, cultivarea dragostei pentru muncă, pentru meseria aleasă, a dragostei pentru patrie și pentru partid, formării la elevi a năzuinței de a ajunge fruntași în muncă, oameni cu o conștiință socialistă dezvoltată, luptători devotați și activi pentru cauza partidului. În școlile tehnice pentru muncitori de înaltă calificare și în școlile tehnice pentru tehnicieni — s-a arătat în discuții — este utilă și dezbateră cu elevii a unor teme menite să dezvolte orizontul lor ideologic și tehnico-științific.

Participanții la discuție au subliniat necesitatea ca fiecare diri-

ginte, indiferent de tipul de școală în care lucrează, să conlucreze strîns cu organizațiile U.T.M. și cele sindicale în vederea întăririi muncii educative, a îmbogățirii conținutului ei. Printr-o asemenea conlucrare se pot organiza cu bune rezultate, de pildă, întreceri în munca din producție, concursuri între clase, acțiuni extrașcolare etc.

În legătură cu metodică orelor de dirigenție s-au purtat discuții ample privind utilitatea și eficiența referatului. A fost combătută ca dăunătoare tendința unor diriginți de a folosi referatul indiferent de nivelul și gradul de dezvoltare intelectuală a elevilor, ca fiind o formă comodă de desfășurare a orelor de dirigenție. Exemplele prezentate de participanții la consfătuire au arătat că la anii I și II ai școlilor profesionale orele de dirigenție desfășurate pe baza referatelor sînt monotone, referatele conștinnd adesea dintr-o îmbinare de fraze întîlnite de elevi prin reviste, ceea ce determină formalismul și superficialitatea discuțiilor asupra temei propuse. De aceea s-a propus ca referatele să fie folosite mai ales la școlile tehnice, și aici la anii II și III ai acestor școli unde, ținînd seama de vîrsta și nivelul de dezvoltare al elevilor, există garanția desfășurării unor discuții rodnice și interesante pe baza referatelor pregătite în prealabil de unii din ei. Aceste referate pot să aibă drept temă și analiza muncii, fiind atunci prezentate de responsabilul activității clasei, în cadrul analizelor lunare sau trimestriale, pot dezbate unele probleme de etică etc.

Arătînd necesitatea unor lucrări care să îndrumeze concret din punct de vedere metodic activitatea educativă din învățământul profesional și tehnic, participanții la discuții au criticat lucrarea „Munca profesorului dirigințe” care nu se ocupă suficient de această activitate și au cerut editarea unei lucrări cuprinzătoare, menită să-i orienteze mai bine și pe cei ce realizează educația comunistă a viitorilor muncitori.

Discuțiile purtate în ședințele secției de metodică a instruirii practice și secției pentru educația elevilor din cadrul Consiliului învățământului profesional și tehnic s-au arătat binevenite și rodnice. Ele vor contribui desigur la mai buna organizare a instruirii practice a viitorilor muncitori, la întărirea muncii de educare comunistă a acestora.

Viitorii mecanizatori agricoli, elevi ai Școlii de mecanici agricoli din Petrești, regiunea Hunedoara, rezolvînd probleme de geometrie

I N S T R U C Ț I U N I

privind organizarea și desfășurarea examenului de maturitate în sesiunile anului 1963

Ministerul Învățământului comunică unele completări și modificări privind organizarea și desfășurarea examenului de maturitate, în sesiunile anului 1963, la școlile de cultură generală și la școlile de artă, și a examenului de stat la școlile pedagogice.

Instrucțiunile cu privire la organizarea și desfășurarea examenelor de maturitate și de stat, aprobate prin Ordinul ministrului Învățământului nr. 396/1962, rămân valabile și în anul 1963, cu următoarele modificări și completări:

1. La clasa a XI-a, cursuri de zi, (clasa a XII-a a școlilor medii de muzică și arte plastice) și la anul VI al școlilor pedagogice, predarea în trezirea materiei, recapitularea finală și încheierea situației școlare se vor face până sîmbătă 25 mai inclusiv.

Între 27 mai și 5 iunie inclusiv se vor ține, la obiectele examenelor de maturitate și de stat lecții de repetare și sistematizare a problemelor fundamentale din programele claselor VIII—XI (anii I—VI) prevăzute pentru aceste examene.

Perioada 6—14 iunie inclusiv va fi folosită de absolvenții cursurilor de zi pentru studiu individual.

La școlile medii cu instruire în producție, proba practică se va da între 25 mai și 1 iunie, în orele programate săptămînal pentru instruirea în producție.

Absolvenții școlilor de muzică și arte plastice vor susține examenul de diplomă la obiectele de specialitate în perioada 21 mai — 4 iunie.

În vederea pregătirii temeinice pentru examen, se recomandă școlilor ca în perioada 1 mai — 14 iunie elevii să nu fie antrenati în activități culturale—artistice, sportive etc.), lăsîndu-li-se timpul necesar pentru pregătirea individuală.

La clasa a XI-a serală, anul școlar 1962—1963 (inclusiv recapitularea materiei) se încheie sîmbătă 18 iulie a.c.

2. Absolvenții școlilor medii de cultură generală (cursuri de zi, serale și fără frecvență), inclusiv absolvenții școlilor medii de artă se pot prezenta la examenul de maturitate în condițiile prevăzute de art. 75 din Regulamentul pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală.

Potrivit prevederilor Regulamentului învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală, elevii școlilor muncitorești cu durata de 3 ani, care au promovat anul III, dar n-au dat examenul de maturitate, se pot înscrie la acest examen numai după promovarea clasei a XI-a prin învățămîntul seral sau fără frecvență, în condițiile prevăzute de Regulament.

Absolvenții școlilor pedagogice de învățători și educatoare, absolvenții cursului fără frecvență cu durata de 2 ani organizat pe lângă școlile pedagogice de educatoare și absolvenții institutelor pedagogice de învățători se pot prezenta la examenul de stat de cel mult două ori, în sesiunile primilor patru ani de la data terminării ultimului an de studiu.

Absolvenții care au fost respinși de două ori la examenul de stat, precum și cei care în primii patru ani de la absolvire nu s-au prezentat la acest examen, se pot prezenta la examenul de stat numai la una din sesiunile anului 1963 (iunie sau august), dacă funcționează în învățămînt.

3. Lucrările scrise la examenul de maturitate se vor da după cum urmează:

Limba și literatura română: în ziua de 15 iunie, orele 9 dimineața — sesiunea de vară — și în ziua de 26 august — sesiunea de toamnă — atît la școlile cu limba de predare română, cît și la școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale.

Limba și literatura maternă: în ziua de 16 iunie, orele 9 dimineața — sesiunea de vară — și în ziua de 27 august — sesiunea de toamnă — pentru candidații de la școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale.

Matematica: în ziua de 18 iunie, orele 9 dimineața — sesiunea

de vară — și în ziua de 29 august — sesiunea de toamnă — pentru candidații care se prezintă la secția reală; în aceeași zi și la aceeași oră va avea loc lucrarea scrisă la limba rusă (latină, franceză, engleză sau germană), pentru candidații care se prezintă la secția umanistă. Lucrările scrise la examenul de stat de la școlile pedagogice și de la institutele pedagogice de învățători, se vor da după cum urmează:

Limba și literatura română: în ziua de 15 iunie, orele 9 dimineața — sesiunea de vară — și în ziua de 26 august — sesiunea de toamnă — atît la școlile cu limba de predare română, cît și la școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale. Candidații de la institutele pedagogice de învățători vor da, în aceeași zi și la aceeași oră, lucrare scrisă la limba română (gramatică), iar candidatele de la cursurile fără frecvență cu durata de 2 ani organizate pe lângă școlile pedagogice de educatoare vor da, în aceeași zi și la aceeași oră, lucrare scrisă la limba română și literatura pentru copii.

Limba și literatura maternă: în ziua de 16 iunie, orele 9 dimineața — sesiunea de vară — și în ziua de 27 august — sesiunea de toamnă — pentru școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale. Candidații de la institutele pedagogice cu limbi de predare ale minorităților naționale vor da, în aceeași zi și la aceeași oră, lucrare scrisă la limba maternă (gramatică), iar candidatele de la cursurile fără frecvență cu durata de 2 ani organizate pe lângă școlile pedagogice de educatoare cu limbi de predare ale minorităților naționale vor da, în aceeași zi și la aceeași oră, lucrare scrisă la limba maternă și la literatura pentru copii în limba maternă.

Matematica (pentru școlile pedagogice) și **aritmetica** (pentru institutele pedagogice de învățători), în ziua de 18 iunie, orele 9 dimineața — sesiunea de vară — și în ziua de 29 august — sesiunea de toamnă. Candidatele de la cursurile fără frecvență cu durata de 2 ani organizate pe lângă școlile pedagogice de educatoare și candidatele de la școlile pedagogice de educatoare vor da în aceeași zi și la aceeași oră lucrare scrisă la pedagogia preșcolară.

4. În acest an școlar, școlile pedagogice cu durata de 6 ani vor avea prima promoție de absolvenți. Pentru examenul de stat la aceste școli se stabilesc următoarele obiecte.

La școlile pedagogice de învățători:

a) Limba și literatura română — scris și oral
b) Matematica (aritmetica și geometria elementară) — scris și oral
c) Istoria Romîniei — oral
d) Noțiuni de marxism-leninism (elemente de economie politică și socialism științific) — oral

e) Pedagogia — oral
f) Metodica predării limbii romîne (cl. I—IV) — oral
g) Metodica predării aritmeticii (cl. I—IV) — oral

Candidații proveniți de la școlile sau secțiile cu limbi de predare ale minorităților naționale vor da examen și la limba și literatura maternă — scris și oral.

La școlile pedagogice de educatoare:

a) Limba și literatura română — scris și oral
b) Pedagogia preșcolară — scris și oral
c) Istoria Romîniei — oral
d) Noțiuni de marxism-leninism (elemente de economie politică și socialism științific) — oral
e) Metodica predării limbii materne — oral
f) Metodica educației fizice — oral

Candidatele provenite de la școlile sau secțiile cu limbi de predare ale minorităților naționale vor da examen și la limba și literatura maternă — scris și oral.

Absolvenții școlilor pedagogice de învățători și educatoare cu durata de 4 ani, ai institutelor pedagogice de învățători și ai cursurilor

fără frecvență cu durata de 2 ani organizate pe lângă școlile pedagogice de educatoare, dau examen de stat la obiectele prevăzute în Instrucțiunile aprobate prin Ordinul ministrului Învățămîntului nr. 396/1962.

5. **Programa examenului de maturitate.** În legătură cu materia din care vor fi examinați candidații la examenul de maturitate, se precizează următoarele:

La limba și literatura română, limba și literatura maternă, matematică, fizică, chimie, istoria Romîniei, noțiuni de marxism-leninism, bazele darwinismului, rămîn valabile programele și indicațiile cuprinse în Instrucțiunile aprobate prin Ordinul ministrului Învățămîntului nr. 396/1962.

La limba rusă, la școlile cu limba de predare română, rămîne valabilă programa din Instrucțiuni, cu următoarele modificări, care se datorează schimbărilor din conținutul programelor și manualelor școlare:

A.S. Pușkin: în locul fragmentului din povestea „Fata căpitanului” se va cere fragmentul „Evghenii Oneghin”.

M. A. Șolohov: în locul notei biografice se va cere viața și activitatea lui literară.

Intrucît programa și manualul clasei a X-a acordă un loc important scriitorilor L. N. Tolstoi și A. P. Cehov, care au fost studiați de clevi, se adaugă în programa examenului de maturitate:

L. N. Tolstoi: viața și activitatea literară; fragmentul „Războiul partizanilor” din romanul „Război și pace”.

A. P. Cehov: viața și activitatea literară; fragmentul din nuela „Cameleonul”.

Nu se mai cere scriitorul M. I. Lermontov.

Candidații de la școlile cu limbile de predare maghiară și germană vor fi examinați la limba rusă din aceeași materie ca și cei de la școlile cu limba de predare română, cu excepția textelor literare care nu au fost studiate în anii școlari 1961—1962 și 1962—1963.

Pentru gramatica limbii ruse rămîn valabile indicațiile date anul trecut atît pentru școlile cu limba de predare română, cît și pentru școlile cu limbile de predare maghiară și germană.

La limba latină, candidații vor pregăti materia indicată mai jos, cu schimbarea unor texte potrivit programei și manualelor în vigoare.

C. I. Caesar: De bello Gallico I, 31, 33; VI, 13, 15, 21, 22; VII, I, 77, 89.

M. Tullius Cicero: In Verrem, 2, 3, 14; In Catilinam, I, 1, 27; Philippica XIV, 12.

T. Livius: Ab Urbe condita, II, 12, 23; IX, 5—6.

P. Ovidius Naso: Metamorfoze III, 371—402; Tristia I, 3, 1—46, 79—86; III, 12; V, 10, 19—41.

Titus Lucretius Carus: De rerum natura I, 17—27, 30—34, 39—40; II, 75—79, 573—577; III, 59—74.

Publius Vergilius Maro: Georgica II, 458—468, 532—542; Encida I, 1—11; II, 1—12, 40—49, 298—308; IV, 9—10, 15—23; XI, 108—119; XII, 940—949.

Quintus Horatius Flaccus: Ars poetica 38—41, 60—62, 99—103, 309, 317—319, 408—411.

Publius Cornelius Tacitus: Annales, I, 5, 12, 15, 16, 31; IV, 27; VI, 51.

La analiza gramaticală se va cere aplicarea cunoștințelor de morfologie și sintaxă studiate în clasele VIII—XI.

La limba engleză rămîne valabilă materia prevăzută în programa examenului de maturitate din 1962, cu schimbarea unor fragmente potrivit programei și manualelor școlare:

George Gordon Byron: în locul fragmentului din „Childe Harold's Pilgrimage” se va cere fragmentul din „The Prisoner of Chillon”.

P. B. Shelley: în locul fragmentului din „Ode to the West Wind” se va cere fragmentul din „Song to the Men of England”.

Charles Dickens: în locul fragmentului din „How David Copperfield Runs Away” se va cere fragmentul din „Pickwick Papers”.

G. B. Shaw: în locul fragmentului din „Widowers Houses” se va cere fragmentul din „Major Barbara”.

Mark Twain: în locul fragmentului din „An Encounter with an Interviewer” se va cere fragmentul din „A Connecticut Yankee in King Arthur's Court”.

La limba franceză candidații vor pregăti materia indicată mai jos, potrivit programei și manualului în vigoare.

Perioadele importante și curente literare: evul mediu, renașterea, clasicismul, iluminismul, romantismul, realismul critic, literatura sec. XX (scurte prezentări).

François Rabelais: Comment Pantagruel persuade Panurge de prendre conseil d'un fou.

Pierre Corneille: Le Cid—Scène de la provocation en duel (acte II, scène 2).

Molière: L'Avare — Harpagon chasse la Flèche (acte I, scène 3).

La Fontaine: Les Animaux malades de la peste.

Voltaire: Zadig.

Denis Diderot: La Religieuse (fragment).

Victor Hugo: Les Misérables — Cosette cote à cote dans l'ombre avec l'inconnu

Honoré de Balzac: Eugénie Grandet (fragment).

Stendhal: La vie de H. Brulard (fragment).

Emile Zola: Germinal (fragment).

Guy de Maupassant: Le Père Milon.

Anatole France: Le Crime de Sylvestre Bonnard (fragment).

Romain Rolland: Jean-Cristophe. Henri Barbusse: La Conversion de Ion Grecea.

Louis Aragon: Vers d'almanach.

La gramatică se va examina din morfologia și sintaxa prevăzute în programele claselor VIII—XI, pe bază de exerciții și traduceri ușoare din limba franceză în limba română și din limba română în limba franceză.

La limba germană, candidații vor pregăti materia indicată mai jos, care cuprinde același volum de cunoștințe ca și anul trecut, cu schimbările cerute de programa și manualele școlare în vigoare:

G. E. Lessing — Aus Lessing's Fabeln.

J. W. Goethe — Prometheus, Erbkönig, Faust (fragment).

Fr. Schiller — Kabale und Liebe, Wilhelm Tell (fragment).

H. Heine — Deutschland — Ein Wintermärchen, Die schlesischen Weber.

L. Dornemann — Karl Marx und Heinrich Heine.

B. Brecht — Die Gewehre der Frau Carrar.

J. R. Becher — Schön wird das Leben, schön — Gesang vom Lernen.

A. Seghers — Auf der Flucht.

E. Strittmatter — Das Fest.

A. Breitenhoffer — Das Feuer, cher August, Maigesang.

A. Breitenhofer — Das Feuer.

G. Titov — Mensch im Kosmos.

La gramatică se va examina din morfologia și sintaxa prevăzute în programele claselor VIII—XI, pe bază de exerciții și traduceri ușoare din limba germană în limba română și din limba română în limba germană.

La toate limbile, atît la lucrările scrise cît și la examenul oral, se poate folosi dicționarul.

Candidații de la școlile pedagogice vor fi examinați la limba și literatura română (limba maternă), istoria Romîniei și noțiuni de marxism-leninism din materia prevăzută pentru examenul de maturitate. La matematică, pedagogie generală, pedagogie preșcolară și metodici, candidații vor fi examinați din materia studiată în școala pedagogică.

Elevii din Sighișoara vizitînd sera Palatului pionierilor din București

O contribuție de preț

La Școala de 8 ani din comuna Jilava, raionul N. Bălcescu, s-au obținut în ultimul timp numeroase rezultate pozitive în munca instructiv-educativă.

Cunoștințele majorității elevilor școlii răspund cerințelor programei. Numărul elevilor cu note bune și foarte bune este cu mult mai mare decât în anul trecut și în numeroase clase promovabilitatea este de sută la sută.

La aceste rezultate obținute de către profesori o contribuție însemnată a adus și propaganda profesională desfășurată de organizația sindicală din școală. Cadrele didactice au participat cu interes la diferitele acțiuni inițiate de organizația sindicală în scopul ridicării nivelului predării, al perfecționării muncii educative, acțiuni al căror nivel a crescut simțitor în ultima perioadă. Până în anul acesta propaganda profesională în școală avea aproape aceleași forme ca activitatea metodică, ceea ce ducea la un anumit paralelism care diminuea interesul cadrelor didactice și determina în același timp supraîncărcarea lor. Ținând seama de această situație și luând în considerare sugestiile venite din partea membrilor de sindicat, activul organizației sindicale a inițiat forme mai eficiente de propagandă pedagogică.

S-a renunțat astfel la consfăturile a căror pregătire dura săptămâni și chiar luni de zile și s-au organizat lunar dezbateri pe diferite teme izvorite din condițiile concrete ale

muncii din școală într-o anumită perioadă și care să intereseze deopotrivă pe toți membrii de sindicat. Astfel, la sfârșitul primului trimestru s-a dezbătut problema necesității unor eforturi comune ale tuturor cadrelor didactice pentru asigurarea unei exprimări corecte oral și în scris a elevilor. În trimestrul al II-lea s-a dezbătut tema „Cum combatem rămânerea în urmă la învățătură și mediocritatea. Cu prilejul acestor dezbateri au fost popularizate metodele și procedeele folosite de cadrele fruntașe ale școlii. Profesori ca Sărdărescu Marcella, Vasiliu Felicia sau Mut Natalia, cu un stagiu îndelungat în învățământ, au vorbit despre experiența personală, convingând prin argumentele aduse și rezultatele pe care le obțin că în ultimă instanță nivelul de pregătire al elevilor este determinat de reușita sau nereușita lecției. Aceste dezbateri au mobilizat pe membrii de sindicat la realizarea unor lecții de un nivel tot mai ridicat.

În trimestrul acesta, acțiunile inițiate pe linia propagandei profesionale se referă la reușita lecțiilor recapitulative, a pregătirii pentru absolvire a elevilor clasei a VII-a, a organizării practicii continue în producție.

Tot în scopul sprijinirii procesului de învățământ organizația sindicală de la Școala de 8 ani din Jilava urmărește ca în perioada ultimului trimestru să se asigure cadrelor didactice cât mai mult timp pentru

pregătirea lecțiilor. În acest scop s-au luat măsuri pentru a se evita supraîncărcarea lor cu sarcini suplimentare.

La buna desfășurare a activității profesionale a învățătorilor și profesorilor contribuie mult acțiunile cu caracter educativ inițiate de organizația sindicală. În această direcție în colectivul pedagogic s-au purtat discuții privind conștiința profesională, disciplina în muncă etc. Aceste discuții, ilustrate cu exemple concrete, au contribuit la crearea în colectivul pedagogic al școlii a unei atmosfere sănatoase.

Sîntem convingși că sprijinind munca de zi cu zi a membrilor de sindicat în vederea ridicării măiestriei lor profesionale, a dezvoltării conștiinței lor socialiste, organizația noastră sindicală va contribui la obținerea unor noi succese în munca de instruire și educare a elevilor

V. DĂSCALIȚA

președintele Comitetului sindicatului salariaților din comuna Jilava

Cei mai mici ciclisti din Satu Mare

DIN CREATIILE CADRELOR DIDACTICE

Avîntat

Nai în - păr - fim co dra - gos - te lu - mi - nă Și creș - tem

fă - rii schimbul vi - i - tar De fe - ri - ci - co i - ni - na ni - e

ph - nă Că tu Par - tid ae ești con - du - că - tar.

Refren

Cu li - ne - a gînd Din zo - rii di - nu - ne - în în min - dre

școlii Mun - cia ne - con - te - nă, ne - con - te - ați Să de - ru - im vîis -

ta - re - lor vi - e - fi Lu - mi - na ta Par - tid te - bit.

Partid iubit

Versuri : MIHAIL COSMA

Muzica : ION NICORESCU profesor

Noi împărțim cu dragoste lumină
Și creștem țării schimbul viitor;
De fericire inima ni-e plină
Că tu, Partid, ne ești conducător.

Refren : Cu tine-n gînd
Din zorii dimineții
In mindre școli
Muncim necontenit
Să dăruim
Vlăstarelor vieții,
Lumina ta,
Partid iubit !

Cu drag ne-așteaptă azi în bănci școlarii
Și ne surid cu chipul luminat —
Ei, comunismului, vor fi stegarii
Urmîndu-te Partid inaripat.

POSTA

redacției

Ioana Borcos, comuna Cristian, Brașov

Pot fi numiți ca învățători cei ce au obținut diploma de absolvire a școlii normale, a școlii pedagogice sau a Institutului pedagogic de învățători. Pentru ocuparea postului de maestru-instructor de gospodărie este necesară o vechime de cel puțin 5 ani în producție (în specialitate).

Ținutul de practică în atelier se ia în considerare la stagiul în producție. În ceea ce vă privește, pentru a lămurii dacă timpul lucrat de dv. ulterior practicii poate fi considerat ca stagiul în specialitate, trebuie să vă adresați Direcției plan și organizarea muncii din Ministerul Învățămîntului.

Petre Zăvoianu, Cimpulung-Muscel.

Secția de învățământ a procedat bine considerînd ca vacant postul pe care-l ocupați ca suplinitor. Urmează ca pentru anul școlar să

concurați la ocuparea acestui post ca titular, o dată cu celelalte cadre didactice îndreptățite să-l solicite.

Dumitru Gurău, comuna Velești, raionul Oltețu

Cei ce nu au obținut gradul II după dispozițiile actuale în vigoare nu au dreptul la salariul profesorilor de gradul II.

A. Iacobescu, Lupeni

Absolvenții actualelor instituții de arte plastice pot lucra în învățământ ca profesori, indiferent de secția absolvită. Cei care s-au specializat într-o anumită ramură pot fi profesori de specialitate în școlile medii de arte plastice.

Victor Săndulescu, Bălățești, raionul Tg. Neamț

La clasele I-IV lecțiile de gospodărie pentru fete se țin în cadrul orelor de indeletniciri practice, așa cum prevede programa. Activitățile patriotice se organizează în afara orelor de curs.

N. Minătoru, Suceava

Dacă la data de 1 august 1959 nu vă aflați în învățămînt, nu puteți primi gradul definitiv fără examen, ci trebuie să vă prezentați la examenul de definitivat în termen de 3 ani de la reintrarea în învățămînt.

Iulian Popescu, raionul Iași

Inspectorii metodiști fac parte din aparatul comitetelor executive ale sfaturilor populare și beneficiază de concedii ce se acordă persoanelor care efectuează o muncă nenormată, concediu care poate fi de cel mult 24 zile lucrătoare anual.

Elisabeta Ile, Gîrbești, raionul Beluș

Dicționarul limbii Romîne Măderne publicat de Academia R.P., cuprinde toate cuvintele existente în prezent în limba noastră literară, inclusiv cuvintele radicale.

Adrian Goleacu, Teodor Flucos, Aristița Mironescu, Ioana Grigorescu, C. Constantin, Ioan Gh. Marcu, Paul Secuieru, I. Neicu, Gheorghe Cocioabă, Eugenia Matei, Constantin Garaia, Gabriel I. Crețu.

Informațiile pe care le cereți le puteți căpăta adresîndu-vă organelor locale de învățămînt.

CONCURS

Institutul agronomic „Tudor Vladimirescu” din Cralova anunță convocarea la concurs a următoarelor posturi didactice :

- 1) Postul de profesor de la disciplina „Viticultură, vinificație, horticultură”, catedra de Horticultură, poz. X/1.
 - 2) Postul de conferențiar la disciplina „Matematică” catedra Fizicomatematici, poz. XIII/1.
- Pentru a putea participa la concurs candidații urmează să înainteze, în termen de una lună de la publicarea prezentului anunț, o cerere adresată Institutului agronomic „Tudor Vladimirescu” din Cralova, însoțită de următoarele acte : copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul de studii superioare echivalent ; copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe ; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar ; lucrările științifice, într-un exemplar ; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale, eliberat de instituția (întreprinderea) în care își au funcția de bază ; memoriu de activitate didactico-științifică ; autobiografia.
- Concursul se va desfășura în localul institutului din str. A. I. Cuza nr. 31, Cralova.
- Data desfășurării concursului va fi anunțată ulterior.

Rectificare

În articolul „Statul cel mai de preț” apărut în nr. 704 din 19 aprilie 1963 al gazetei, la pagina 1, paragraful 2, rîndurile 6 și 7, se va citi : „Școala de 8 ani nr. 13 din Cralova” în loc de „Școala de 8 ani nr. 11”.

Îndrumarea pedagogică a familiei

(Urmare din pag. 1)

dau bătaie de cap. Oare numai comportarea necivilizată și rămînerea în urmă la învățătură sînt aspecte în care munca de educare reclamă aportul pedagogului, unirea forțelor acestuia cu acelea ale familiei ? — se întrebă corespondenta noastră. Firește că nu. Chiar și copiii care „nu ridică probleme”, ridică totuși multe probleme în care școala și familia trebuie să acționeze unitar. Unii elevi sînt prea timizi, alții cam încăpățînați sau repeziți, unii sînt increzuți, alții își subapreciază forțele, unii sînt foarte sociabili, alții iubesc izolarea, sînt egoiști, unii citesc tot ce le cade în mină, alții numai ceea ce se leagă strict de lecția zilei ș.a.m.d. Apoi, cîte aspecte nu apar în viața unui elev pe parcursul celor 11 ani de școală ? Cîte probleme de viață nu i se pun, cîte momente de descumpănire, cîte situații din care nu știe cum să iasă nu se ivesc ? Și toate acestea, în timp ce sînt elevi disciplinați, care își fac regulat și conștiincios datoria de școlari, copii care ne apar la prima vedere „fără probleme”. Iată dar că trebuie să cunoaștem aceste frământări ale elevilor „buni” și să ajutăm și familia să le cunoască, pentru ca împreună să influențăm pozitiv evoluția lor, ast-

fel încît aceasta să nu se desfășoare la intîmplare.

Merită amintită preocuparea unor secții de învățămînt și a unor directori de școli de a îndruma corpul didactic în felul cum trebuie să muncească cu părinții. În adevăr, în fiecare școală este necesar să se formeze un stil de muncă în acest domeniu, un sistem de colaborare cu familia, bine pus la punct. Acestui scop i-a slujit, de pildă, o consfătuire cu diriginții organizată în urmă cu cîțva timp de secția de învățămînt a raionului Tîrnăveni. Unul din referatele care s-au ținut în cadrul acestei consfătuiri a tratat despre felul cum trebuie să muncească diriginții pentru orientarea părinților în problemele educației morale a elevilor.

Ce și cum discutăm cu părinții, ce nivel au referatele, conferințele pe care le prezentăm în fața lor, cum se realizează în general îndrumarea familiei — sînt numai cîteva din preocupările pe care trebuie să le aibă cei ce răspund de conținutul muncii în școli.

O bună îndrumare a părinților, o activitate susținută pentru familiarizarea lor cu problemele pedagogice și de psihologie infantilă sînt garanții în plus ale succesului nostru în eforturile pe care le facem pentru buna instruire și educare a copiilor.